

Milosevic & Aanklacht

Map 8A

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 18:39
Bijlage: vide.gif
Onderwerp: French Minister of Justice Visits

<http://www.un.org/icty/pressreal/2006/p1061-e.htm>

REGISTRY FRENCH MINISTER OF JUSTICE VISITS TRIBUNAL
Press Release

(Exclusively for the use of the media. Not an official document) The Hague, 31 March 2006
CT/MO/1061e

The French Minister of Justice, Mr. Pascal Clement, paid a working visit to the Tribunal today. Minister Clement met with the Prosecutor, Carla Del Ponte, Tribunal Vice-President Judge Kevin Parker and a delegation of Tribunal judges. France was one of the first countries to propose establishing the Tribunal in 1992. France was also the first UN member state to pass a law governing methods of co-operation between the French legal system and the Tribunal.

The Tribunal welcomes the continued interest the French government has shown in the Tribunal and is grateful for its continued support.

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
 Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg"
 Verzonden: dinsdag 11 april 2006 0:32
 Onderwerp: Istina o Milosevicu u arapskom listu Al-Jazeera

Milosevic: First Victim of US Franchised Street Revolutions "Dies" in Western Custody

By K Gajendra Singh

Al-Jazeera, March 19, 2006

<http://www.aljazeera.info/Opinion%20editorials/2006%20Opinion%20Editorials/March/19%20o/Milovic%20First%20Victim%20of%20US%20Franchised%20Street%20Revolutions%20Dies%20in%20Western%20Custody%20%20By%20K%20Gajendra%20Singh.htm>

"Those who control the present control the past." George Orwell in 1984

Western leaders and media, corporate controlled in US and government dominated in UK and Europe are having a field day after the death in the Hague tribunal jail of Serbian nationalist hero and former President of Serbia and of the Federal Republic of Yugoslavia Slobodan Milosevic. Side by side another US created Kangaroo court, against all international norms and law, is orchestrating the trial of Saddam Hussein, to titillate western audiences, fed daily with gory violence and sex on their TV and film screens.

Western media describes Milosevic as the Butcher of the Balkans, but what about the well established butchers of Falluja, Baghdad, verily, Iraq (and Afghanistan) under the so called 'Operation Iraqi Freedom', inspired by God. Then they talk about Mullahs, Islamic fundamentalism and terrorism, which in any case was seeded, nurtured, and blossomed under US led West and others in the nurseries of Afghanistan and given fillip since March 2003 by the invasion of Iraq. What else would you expect when the *Big Five*, the global media conglomeration of Time Warner, The Walt Disney Company, Bertelsmann AG, Viacom, and News Corporation, which when combined now control approximately 90% of the world's headlines. Such control has undermined the foundations of democracy in USA. But for the rest of the world, the unidirectional war of words is as corrosive and deadly as the collateral damage of premeditated preventive wars. Allan Little of BBC News, wrote from Belgrade that "Slobodan Milosevic is like a character written by Goethe. The arc of his life, his rise and fall, is Faustian. He made a pact with the twin demons of Balkan nationalism and war. The demons propelled him to power and, for a while, kept him there. But he lost control of them, and they destroyed him in the end." In spite of millions of UK citizens marching against US-UK led invasion of Iraq in 2003, the BBC gave only 2% time to antiwar views in its coverage. Nationalist leaders are not popular with Western governments and their media. Ramsey Clark, a former US Attorney General, after paying respects to Milosevic's body in Belgrade said that the war crimes trial of Milosevic and the legal process against former Iraqi president Saddam Hussein were "flawed," "Both commanders were courageous enough to fight more powerful countries," said Clark "History will prove Milosevic was right. Charges are just that, charges. The trial did not have facts," he insisted. "Milosevic was demonised. I have seen too much demonisation of that man, especially by media," added Clark. It is also a futile Western attempt to earn brownie points by trumpeting how Albanians, Kosovars, Croats and even Serbs suffered under Milosevic. Muslims and even Balkan Muslims are not fooled. An Albanian diplomat told me recently that it was only a cover to hide the hell like sufferings being inflicted daily on the Iraqi people by Western occupation forces and since decades Israel terror acts against Palestinians, so described even by Israeli 'ally' like Turkish Prime Minister Tayep Erdogan.

Milosevic Funeral ;

According to an official of Milosevic's Socialist Party of Serbia (SPS) Xinhua reported that over 50 foreign delegations were to attend Milosevic's funeral in his hometown of Pozarevac, some 80 km east of Belgrade. The dignitaries would include Russian Communist Party leader Gennady Zyuganov, Russian State Duma Vice-President Sergei Baburin, Ramsey Clark, and others. Nearly 100,000 people from Serbia, Montenegro and Bosnian Serb republic were reportedly present at the burial ceremony. According to unofficial estimates, some 80,000 people had paid their respects to Milosevic's coffin on display at the Revolution Museum in Belgrade.

The Serb Orthodox Church, which backed Milosevic and his nationalism, will hold a funeral ceremony in Pozarevac, something of a surprise for a man who was not thought to be religious.

Milosevic's widow and political companion, Mira Markovic, now in Moscow but with an arrest warrant for her in Belgrade and their son, Marko did not attend the funeral. Daughter Marija, who lives in the neighbouring republic of Montenegro, said that her father would not have wanted to be buried at the house in Pozarevac, belonging to Mira's family, and said that he should be buried at his ancestral village in Montenegro.

In the break up of a multi-religious, multi-ethnic, multi-linguistic and multi-cultural nation created by Marshal Tito of southern Slavs, US joined West European nations, the former to destroy Yugoslavia, an Orthodox Slav nation in Europe, friendly to Orthodox Slav Russia, the latter to get back its influence and control over the Balkans, first snatched away by Ottoman Turks, who twice knocked at the Gates of Vienna. That memory still clouds European judgment on secular Turkish republic's entry into EU.

In June 1991, Slovenia and Croatia seceded from the federation, followed by the Republics of Macedonia and Bosnia and Herzegovina. The large Serb minorities in Croatia and Bosnia demanded to stay in Yugoslavia based on the same right of self-determination claimed by their Croat and Muslim neighbours. The Serbs of Croatia started organizing their own autonomy as early as mid-1990, and they were supported in this by the Yugoslav government. The recognition of Slovenia and Croatia by European powers was the first spark in the fire which consumed Yugoslavia and led to the ensuing blood bath in the Balkans.

In 1995, Milošević negotiated the Dayton Agreement in the name of the Bosnian Serbs. Armed actions by Albanian separatist groups and Serbian police and military counter-action in Serbia's previously autonomous province of Kosovo culminated in escalating warfare in 1998, NATO air strikes against the Federal Republic of Yugoslavia between March and June 1999, and finally a full withdrawal of all Yugoslav security forces from the province, now ruled by a European Viceroy and a veritable tinderbox.

After the collapse of the USSR and the reunification of Germany in 1991, a resurgent German state saw its interests in the Balkans—historically a German sphere of influence—best served through the promotion of secession by Slovenia—the most prosperous Yugoslav region—and then Croatia.

Washington, which first opposed Germany's intervention and the breakup of Yugoslavia, got in the act itself in order to further its goal of hegemony over the former Eastern bloc countries and open them to globalisation. USA became the chief sponsor of Bosnian independence, and later backed Albanian nationalism and the separatist Kosovo Liberation Army in the run-up to the 1999 US-NATO war. It even transported Muslim Jihadis from Afghanistan to fight the Serbs. Many have married locally and thus become sleepers, a possible menace to Europe itself.

Those with the knowledge of Yugoslav history and politics had warned that this piecemeal breakup of the Yugoslav federation would inevitably lead to civil war. The forging of new nation states based upon ethnic nationalism led inexorably to the practice called "ethnic cleansing."

Washington, having thrown its support to Yugoslavia's dissolution, targeted pro Russian Orthodox Serbia, which defended the unitary state, as its enemy. The US opposed ethnic cleansing only when it was carried out by Serbs, while actively supporting it when Croatia, Bosnia and the Kosovo Albanians pursued identical aims through the same bloody methods.

The tribunal itself was established and financed by the very same powers that launched the illegal war against Yugoslavia and carried out what were clearly war crimes—the bombing of civilian targets—during that intervention. The victor's justice!

Milosevic was toppled on Oct. 5, 2000, through a US franchised street revolution. He was arrested and transferred on June 28, 2001 to the Hague, by US installed Prime Minister Zoran Djindjic, against vehement opposition by President Kostunica, now Serbia's Prime Minister. Djindjic thus signed his death warrant by this ignoble act and was very soon assassinated. Belgrade was promised Western aid for this ignoble act, most of it was cornered by the mafia style new elite, with masses condition, with 60% unemployment, getting worse .

Indian diplomat Chinmay Gharekhan, who was adviser to two UN Secretary Generals during the Balkan wars of 1990s , in his book on United Nations , the Hexagonal Table , observed that none of parties to the conflict were free from blame in intensifying the violence.

Western Crusade – a present day repeat ;

In a replay of historic Western Crusades vs Jihad , the current US led campaign has followed the old pattern. Western Christianity against Islam and even Eastern Orthodox Christianity and their lands , except that unlike the first Crusades , when the Jews were mercilessly butchered by Crusaders , they are now with the Western Christians as the driving force . In the fourth Crusade called by Pope Innocent III in 1198, the Crusader army sacked Constantinople , the capital of Orthodox Byzantine Empire , dealing it a mortal blow and making it easier for the Muslim Turks to over run it. The 119 attacks were exploited to establish US bases around the Russian Federation and puppet rulers installed in former Russian strategic space beginning with Serbia. This was successfully implemented in Georgia and Ukraine , with Georgia being encouraged to let Muslim Chechen rebels use it territory against Russia. Recent Popes, some inveterate travelers around the world and the heads of the Russian Orthodox Church , Byzantine's successors, still remain unreconciled .

So it was but natural for Slobodan Milosevic's family and brother to find shelter in Moscow. Ironically it was former Russian Prime Minister Chernomyrdin, sent to negotiate between Milosevic and US led Nato forces and about whose massive bank balances in Western Banks, Financial Times had made allegations, but threats to sue the paper amounted to nothing, who sold out Milosevic. Curiously Chernomyrdin was the Russian Ambassador in Kiev, when pro West Victor Yushchenko, married to a former US State department employee was installed through the so called 'Orange Revolution' in place of pro-Russian Victor Yukanovic.

Milosevic Trial ;

"I consider this tribunal (a) false tribunal and (the) indictments false indictments. It is illegal, being not appointed by U.N. General Assembly. So I have no need to appoint counsel to (an) illegal organ." Milosevic said at the beginning of his trial in July, 2001:

When Milosevic's trial began , BBC, CNN and other western channels gave full coverage to the charges being arraigned against him , but censored and stopped the telecast when Milosevic refuted them and started his countercharge. Similarly , the telecast of Saddam Hussein's trial is openly censored and even mutilated to suit western propaganda aims , many times his voice being removed all together. So much for western media's honesty and integrity.

Objective assessment ;

One of the few sane voices in the West, John Laughland of "the Guardian", who met with Slobodan Milosevic in his cell in the Hague January last year, and like others found him polite and intelligent. "We will win," Milosevic told him. "Freedom is a universal value. They have no evidence against me."

Such statements would shock those in whose eyes Milosevic has been demonised as "a nationalist dictator bent on establishing a racially pure Greater Serbia. But civilised societies ought to be reluctant to condone criminal convictions based on hate campaigns.

"The fact is that Milosevic's enemies have never been able to produce a single rabid nationalist, let alone racist, quotation from his mouth, while in the four years of his trial at The Hague not a single witness has testified that he ordered war crimes.

"Instead, witnesses have been trooping into The Hague for nearly two years now, testifying that there was neither genocide in Kosovo nor any plan to drive out the civilian ethnic Albanian population, and that Milosevic could not be held responsible either for the break-up of Yugoslavia or the subsequent civil war in Bosnia-Herzegovina."

Establishing criminal responsibility is an exact science. Milosevic was not even in charge of Yugoslavia when it started unravelling. Ante Markovic, a western darling ordered the (multi-ethnic) Yugoslavian army in 1991 to fight against the secessionist states, Croatia and Slovenia and who will not. Then the Western interventions only made the situation worse.

The Hague prosecutor issued the original indictment against Milosevic for Kosovo in May 1999, at the height of Nato's attack on Yugoslavia, to justify the invasion. A year and a half later and almost a decade after the events, the indictments for Bosnia and Croatia were added because Nato's allegations of genocide in Kosovo could not stand up in a court. "But the Bosnia and Croatia indictments were problematic too. Milosevic has always denied moral or legal responsibility for the atrocities committed by the Bosnian Serbs, for instance in 1995 at Srebrenica, because, as president of neighbouring Serbia, he was not in charge of Bosnia or the Bosnian Serbs. Even if he had influence over the Bosnian Serbs, that is a long way from criminal responsibility

"If the international criminal tribunal for the former Yugoslavia (ICTY) were a proper court of law, the charges against him would have been dismissed long ago. Unfortunately, it is a highly politicised organ, created at the initiative of the very states which had attacked Yugoslavia in 1999, and whose judges have disgraced themselves by bending the rules to facilitate the prosecution's task. In 2004, the judges imposed defence counsel on Milosevic, even though the ICTY's charter states that defendants have the right to defend themselves, and even though they knew he was too sick to stand trial. On February 24, 2006, at the prosecution's insistence, they rejected Milosevic's request to be transferred to a heart clinic: he died a fortnight later."

"It is corrosive of the core values of western civilisation for the chief Hague prosecutor, Carla del Ponte, now to say that Milosevic escaped justice by dying, for this assumes that "justice" means not due process but a guilty verdict. The day we start to believe that, we will have abandoned the rule of law completely," concludes Laughland. West has come very close to that point.

Carla Del Ponte, the chief UN war crimes prosecutor, had said she was convinced he would have been convicted. 'I also regret it for the victims, the thousands of victims who have been waiting for justice,' adding that enough evidence had been presented against Milosevic in his war crimes trial for him to be found guilty. The EU has now made clear that unless Serbia cooperates in arresting Ratko Mladic and Radovan Karadzic, the alleged Bosnian Serb war criminals, Serbia's EU membership talks will be put on ice. Open blackmail! And will EU accept Albania and Kosovo?

Long-term Tribunal observers say that Milosevic was not the only game in town. "The success or failure of the tribunal does not hang on one case," said Judith Armatta, former trial observer for the Coalition for International Justice. "No matter how responsible he was for the massive decade of

...es across Yugoslavia, just as one man could not have done all that damage on his own," she said.

Historian Marko Attila Hoare, who worked as a researcher in the Office of the Prosecutor, has written that the decision not to pursue all the members of the joint criminal enterprise wasn't a matter of lack of evidence, but rather a decision by Del Ponte herself.

At the end of February, Milosevic had asked the tribunal to issue a subpoena ordering former US President Bill Clinton to testify, apparently with the aim of showing that Washington itself was responsible for crimes against humanity in waging an illegal war against Yugoslavia and conducting a sustained bombing campaign against civilian targets.

In April 1999 Robert Fisk, wrote in London's Independent about a U.S.-led NATO bombing raid on a civilian target in Yugoslavia: "Deep inside the tangle of cement and plastic and iron, in what had once been the make-up room next to the broadcasting studio of Serb Television, was all that was left of a young woman, burnt alive when NATO's missile exploded in the radio control room. Within six hours, the [British] Secretary of State for International Development, Clare Short, declared the place a 'legitimate target.' –by dusk last night, 10 crushed bodies – two of them women – had been tugged from beneath the concrete, another man had died in hospital and 15 other technicians and secretaries still lay buried."

New York Times columnist Thomas Friedman, had crowed a day earlier: "It should be lights out in Belgrade: Every power grid, water pipe, bridge, road and war-related factory has to be targeted." Times splashed on its front page that same week: "NATO began its second month of bombing against Yugoslavia today with new strikes against military targets that disrupted civilian electrical and water supplies..."

Violent resistance, spurred by computer-literate youngsters, is ready for hire and will carry out operations to beat even a regime that controls the mass media, the judges, the courts, the security apparatus and the voting stations.

The Belgrade group had on-the-job training in the anti-Milosevich student movement, Otpor. Catchy, single-word branding is important. In Georgia last year, the parallel student movement was Khmara. In Belarus, it was Zubr. In Ukraine, it is Pora. Otpor also had a potent, simple slogan that appeared everywhere in Serbia in 2000 - the two words gotov je, meaning "he's finished", a reference to Milosevich. A logo of a black-and-white clenched fist completed the masterful marketing. In Ukraine, the equivalent is a ticking clock, also signaling that the Kuchma regime's days are numbered. Stickers, spray paint and websites are the young activists' weapons. Irony and street comedy mocking the regime have been hugely successful in puncturing public fear and enraging the powerful. If only the Tiananmen Square activists could have had this kind of support in 1989.

Iran now;

The franchise game continues .Asia Times of 14 March, 2006 reported that an Iranian national Nilofar , working for an international organization in Tehran was invited to attend a human rights workshop in Dubai, UAE. The course organizers turned out to be a mix of Los Angeles-based exiled Iranians, Americans who appeared to supervise the course and whose affiliation remained unclear throughout, and three Serbs who said they belonged to the Otpor democratic movement that overthrew the late Serbian president Milosevic in 2000.

The highly secretive workshops were misleadingly advertised in the lobby of the Holiday Inn hotel as a conference by the "Griffin Hospital", in which the organizers, instructors and students were identified through aliases and were instructed to communicate with one another later through hack-proof encrypted Hushmail email service . Serbian instructors organized role playing games to ridicule political elite ie Shia' clerics to demythologize them in the eyes of the people.

"They taught us what methods they used in Serbia to bring down Milosevic," Nilofar said. " – so we could choose the best one to bring down the regime, but they didn't mention directly bringing down the regime (in Iran) - they just taught us what they had done in their own country."

"The Iranians kept on drinking and drinking and drinking," Nilofar concluded. "And they made endless phone calls, thinking that the Americans would pay for them. But in the end, they didn't." Quite obviously the idea was that agents

amas chief Khaled Mash'al with a slight prick in a main street of Amman, his life was saved because King Hussein demanded that Israel immediately provide the antidote.

The Mash'al affair proves that the Israeli intelligence services have the means to poison people without leaving any trace. The poisoning was discovered only because the perpetrators were caught in flagrante. However, a probability, high as it may be, is not proof. At the moment, there is no proof that Arafat was indeed poisoned by the Israeli services. "Others too have sophisticated poisons.

Regime Changes, a US Franchise;

Extracts from my article of 2 December, 2004 from Asia Times

A lot of planning, work and money has gone into efforts to design a US model for promoting democracy around the world. The model's first success was notched in Serbia. Funded and organized by the US government, which deployed US consultancies, pollsters, diplomats, the two big American parties and US non-government organizations (NGOs), the campaign defeated Slobodan Milosevich at the ballot box in Belgrade in 2000.

Richard Miles, the US ambassador in Belgrade, played a key role in the campaign to oust Milosevich. In November last year, as US ambassador in Tbilisi, Miles reapplied the same method successfully. Thanks to his coaching, US-educated Saakashvili brought down Eduard Shevardnadze. When the US ambassador in Belarus, Michael Kozak, a veteran of similar operations in Central America, notably in Nicaragua, organized a near identical campaign to try to defeat the Belarus strongman, Alexander Lukashenko, he failed. "There will be no Kostunica in Belarus," the Belarus president declared, referring to the United States' Belgrade success 10 months earlier.

But experience gained in Serbia, Georgia and Belarus has been invaluable to the US in planning the operation in Kiev. It is thus easy to understand such slickly organized spontaneity. The operation - engineering democracy through the ballot box and civil disobedience, which would be the envy of even a Gandhian - is now so smooth that methods have matured into a template for winning other people's elections. Located in the center of Belgrade, the Center for Non-violent Resistance, staffed by computer-literate youngsters, is ready for hire and will carry out operations to beat even a regime that controls the mass media, the judges, the courts, the security apparatus and the voting stations.

The Belgrade group had on-the-job training in the anti-Milosevich student movement, Otpor. Catchy, single-word branding is important. In Georgia last year, the parallel student movement was Khmara. In Belarus, it was Zubr. In Ukraine, it is Pora. Otpor also had a potent, simple slogan that appeared everywhere in Serbia in 2000 - the two words gotov je, meaning "he's finished", a reference to Milosevich. A logo of a black-and-white clenched fist completed the masterful marketing. In Ukraine, the equivalent is a ticking clock, also signaling that the Kuchma regime's days are numbered. Stickers, spray paint and websites are the young activists' weapons. Irony and street comedy mocking the regime have been hugely successful in puncturing public fear and enraging the powerful. If only the Tiananmen Square activists could have had this kind of support in 1989.

Iran now;

The franchise game continues. Asia Times of 14 March, 2006 reported that an Iranian national Nilofar, working for an international organization in Tehran was invited to attend a human rights workshop in Dubai, UAE. The course organizers turned out to be a mix of Los Angeles-based exiled Iranians, Americans who appeared to supervise the course and whose affiliation remained unclear throughout, and three Serbs who said they belonged to the Otpor democratic movement that overthrew the late Serbian president Milosevic in 2000.

The highly secretive workshops were misleadingly advertised in the lobby of the Holiday Inn hotel as a conference by the "Griffin Hospital", in which the organizers, instructors and students were identified through aliases and were instructed to communicate with one another later through hack-proof encrypted Hushmail email service. Serbian instructors organized role playing games to ridicule political elite ie Shia' clerics to demythologize them in the eyes of the people.

"They taught us what methods they used in Serbia to bring down Milosevic," Nilofar said. " - so we could choose the best one to bring down the regime, but they didn't mention directly bringing down the regime (in Iran) - they just taught us what they had done in their own country."

"The Iranians kept on drinking and drinking and drinking," Nilofar concluded. "And they made endless phone calls, thinking that the Americans would pay for them. But in the end, they didn't." Quite obviously the idea was that agents

ning of Yasser Araft ;

ing in 'Gush Salom' ,last September ,Uri Avnery said , " For decades, the Israeli and western media conducted, with government inspiration, a concentrated campaign of hatred and demonization against Yasser Arafat .After his death in a Paris clinic, the media including 'Haaretz' screamed 'Doctors ; Arafat died of Aids or poisoning . [Allegations of Aids was only a red herring – anti Aids medicines was used to camouflage poisons]

"The key word is, of course, "Aids". Throughout the long article there is no trace of proof for this allegation. The reporters quote "sources in the Israeli security establishment". They also quote Israeli doctors "who heard from French doctors" - an original method for medical diagnosis. A respected Israeli professor even found conclusive proof: it was not published that Arafat had undergone an Aids test. True, a Tunisian medical team did test him in Ramallah and the result was negative, but who would believe Arabs?

"Of course the writers themselves would be compelled to admit that Arafat's symptoms are completely incompatible with the picture of Aids. "

In sheer disgust Uri writes ;" But, since now all dikes have been breached, I am prepared to say what is on my mind: from the first moment, I was sure that Arafat had been poisoned.

"Most of the doctors interviewed by Haaretz testified that the symptoms point towards poisoning, and, in fact, are incompatible with any other cause. The report of the French doctors, who treated Arafat during the last two weeks of his life, states that no known cause for his death was discovered. True, the tests did not find any traces of poison in his body - but the tests were conducted only for the usual poisons. It is no secret that many intelligence services in the world have developed poisons that cannot be detected at all, or whose traces disappear in a very short time. "

Uri then gives an example of how when Mossad agents were caught in Amman having poisoned

11-4-06

dramatic plunge in real wages, with bread, electricity and transportation prices increasing by three, six and nine times respectively. The standard of living tumbled . He was appointed Prime Minister in 1999 , because IMF promised loans .He closed down part of the country's manufacturing base and also tried to undermine bilateral trade in oil and natural gas with Russia, demanding that this trade be conducted in US dollars than as commodity barter. He was dismissed in 2001, following a non-confidence vote in the parliament-"Viktor Yushchenko has fulfilled obligations to the IMF better and more accurately than his duties to citizens of his our country, Olena Markosyan, a Kharkiv-based analyst, opined in Ukrainian centrist daily Den" (BBC Monitoring, 16 Nov 2004)

President Alexander Lukashenko of Belarus, who is widely expected to win with 70% of the vote in this week end elections threatened stringent action against 'Orange Revolution' style street revolution . Foreign election monitors were turned away at the airport, and the KGB - which retains its Soviet name - claimed that Georgian embassies in Lithuania and Ukraine were plotting to destabilise the vote.

The Bush administration , which calls Belarus an "outpost of tyranny" released a dossier detailing Lukashenko's personal finances and Belarus's arms deals. The EU and the US have accused Lukashenko of denying free speech and controlling the media, warning that "targeted sanctions" may follow if, as expected, observers declare the election fraudulent. The EU is funding an "independent radio station" based in Poland .

If anything US led efforts have obstructed natural evolution towards more freedom and democracy , two words most abused by US and British leaders. In fact after 9/11 and 7/7 citizens in the richest and oldest democracy are losing their freedoms and rights .

11-4-06

...cateurs like the Otpor movement in Serbia would utilize techniques, like anti-government graffiti, cooked up exit strategies etc, to embolden the student movement to provoke a general government crackdown, which could then be used as a pretext to 'spark' a mass uprising in Iran that appeared to be spontaneous and indigenous."

Such cadres composed of poor, deprived and unemployed youth from Serbia onwards are only disposable human mass in corporate games of extending their stranglehold across the Globe. There is no shortage of local mafia style leaders to act as front men. The pattern of regime change by street power have been documented by the Guardian, Global search and others. I have also written extensively on all these events.

According to New Statesman Yushchenko was supported covertly by the National Endowment for Democracy (NED), the Carnegie Endowment for International Peace, Freedom House and George Soros' Open Society Institute, the very entities, which had helped oust Shevardnadze last year. The NED has four affiliate institutes: The International Republican Institute (IRI), the National Democratic Institute for International Affairs (NDI), the Center for International Private Enterprise (CIPE), and the American Center for International Labor Solidarity (ACILS). They provide technical assistance to aspiring democrats worldwide."

Writing in International Herald Tribune December 2004, Tinatin Khidasheli, Chairwoman of the Georgian Young Lawyers' Association, a human rights group, and now a fellow at the Yale University and who was an enthusiastic participant in the "Rose revolution" wrote that Saakashvili had used the year to consolidate his power, initiating constitutional amendments which will reduce the Parliament's powers, and grant him more powers than any elected president in any democratic state.

As for freedom of speech now in Georgia, "dozens of media outlets were shut down, including three television stations. Even popular political talk shows were discontinued and replaced" and others labeled as traitors. The editor of an independent newspaper, with no history of drug use, was arrested in the street for drug possession after criticizing a Saakashvili appointed regional governor. The home of a member of parliament was raided without warrant, "where police claimed to find a stockpile of arms in his children's wardrobe." So much for freedoms in new Georgia.

In 1993, Viktor Yushchenko as the head of the newly-formed National Bank of Ukraine enforced the IMF's usual shock therapy medicine which only impoverished the economy, resulting in a dramatic plunge in real wages, with bread, electricity and transportation prices increasing by three, six and nine times respectively. The standard of living tumbled. He was appointed Prime Minister in 1999, because IMF promised loans. He closed down part of the country's manufacturing base and also tried to undermine bilateral trade in oil and natural gas with Russia, demanding that this trade be conducted in US dollars than as commodity barter. He was dismissed in 2001, following a non-confidence vote in the parliament-"Viktor Yushchenko has fulfilled obligations to the IMF better and more accurately than his duties to citizens of his our country, Olena Markosyan, a Kharkiv-based analyst, opined in Ukrainian centrist daily Den" (BBC Monitoring, 16 Nov 2004)

President Alexander Lukashenko of Belarus, who is widely expected to win with 70% of the vote in this week end elections threatened stringent action against 'Orange Revolution' style street revolution. Foreign election monitors were turned away at the airport, and the KGB - which retains its Soviet name - claimed that Georgian embassies in Lithuania and Ukraine were plotting to destabilise the vote.

The Bush administration, which calls Belarus an "outpost of tyranny" released a dossier detailing Lukashenko's personal finances and Belarus's arms deals. The EU and the US have accused Lukashenko of denying free speech and controlling the media, warning that "targeted sanctions" may follow if, as expected, observers declare the election fraudulent. The EU is funding an "independent radio station" based in Poland.

If anything US led efforts have obstructed natural evolution towards more freedom and democracy, two words most abused by US and British leaders. In fact after 9/11 and 7/7 citizens in the richest and oldest democracy are losing their freedoms and rights.

Freedom in USA;

Boston Globe reported last week that 4 Republican senators introduced a bill to institutionalise President Bush's surveillance program, considered illegal.

One of the bill's chief sponsors, Sen. Mike DeWine said that "It does not ... give the president a blank check," while authorizing "a limited, but necessary, program."

The proposal was blasted among others, by the American Civil Liberties Union (ACLU), which said that the bill would allow "Americans' phone calls and e-mails to be monitored for 45 days without any court oversight and makes court review after that period optional" – in violation of the Fourth Amendment's guarantees against unreasonable searches.

"Congress cannot approve an illegal program when so many questions remain unanswered," said Caroline Fredrickson, director of the ACLU's Washington legislative office. "When the rule of law has been broken by anyone, especially a president, the proper response is a full and independent investigation."

New York Times knew for a whole year about the illegal wire taps authorized by George Bush but kept quiet.

Now Blair says God inspired him to invade Iraq;

British Columnist Mary Riddell notes, "Blair is finally realizing his catastrophic error." This is thanks in part, to "the mothers, wives and partners who have never stopped pointing out the folly of this conflict..." "The [United Nations] said no, but God said yes," Riddell notes, referring to the lead-up to the U.S.-led attack and to Tony Blair's remarks that God inspired him. Suggesting that the prime minister will not have to wait for a day in the far-off future to be judged on his actions by his deity. Riddell puts it plainly, "Don't wait for God. We will judge you." Reg Keys, whose son was killed in Iraq, said Mr Blair was "using God as a get-out for total strategic failure" and his comments were "abhorrent".

Alex Salmond, of the Scottish National Party, said that Blair "did not look divinely inspired but [rather] 'troubled, confused and with a great deal on his conscience.'" Salmond observed, "God was not the co-author of the war in Iraq - George W. Bush was the co-author. It comes just a few months after his political ally, President Bush, 'claimed...his decision to go to war in Iraq was 'a mission from God.'"

But would these leaders be ever tried for invasion of Iraq against UN charter which has resulted into deaths of two hundred thousand Iraqis, destruction of Iraq's economy, apart from the death of over 2311 US soldiers in an immoral venture, which has now morphed into a nightmare. What about the crimes at Abu Ghraib, Guantanamo, Bagram and others sent for rendition in unmarked prisons in Europe and friendly nations elsewhere by CIA operatives.

Trial of US Leaders ;

In its annual report last year on "The State of the World's Human Rights," Amnesty International (AI) described the U.S. Navy base at Guantanamo Bay, Cuba, "the gulag of our times" and accused U.S. officials of flouting international law in their treatment of detainees.

AI also called on foreign governments to use international law to investigate Defense Secretary Donald Rumsfeld, Attorney General Alberto Gonzales and other alleged American "architects of torture" at Abu Ghraib, Guantanamo Bay and other prisons where detainees suspected of ties to terrorist groups have been interrogated for violations of the Geneva and torture conventions.

Those investigations support prosecution, the governments should arrest any official who enters their territory and begin legal proceedings against them," said William Shulz, executive director of the U.S. branch of the international human rights agency.

If the United States "continues to shirk its responsibility" of investigating allegations of abuse to the top of the chain of command, Shulz said, foreign governments should uphold their obligations under international law by investigating all senior U.S. officials involved. In addition to Rumsfeld and Gonzales, the list covered former CIA Director George Tenet; Lt. Gen. Ricardo Sanchez, the former commander of U.S. forces in Iraq; Maj. Gen. Geoffrey Miller, commander of the Joint Task Force Guantanamo; and Douglas Feith, the under secretary of defense for policy.

Shulz said the Geneva Conventions and the Convention Against Torture and Other Cruel, Inhumane or Degrading Treatment legally bind the countries that have signed them to exercise "universal jurisdiction" on people suspected of violations. Certain crimes, including torture, amount to offenses against all of humanity so all countries have a responsibility to investigate and prosecute people responsible for such crimes, he said.

AI report Absurd says George Bush ;

As expected, Scott McClellan, the White House press secretary, called the charges "unsupported by the facts."

President Bush said at a White House press conference, "I'm aware of the Amnesty International report, and it's absurd. The United States is a country that promotes freedom around the world," he said, and added that Washington had "investigated every single complaint against [sic] the detainees." "It seemed like [Amnesty] based some of their decisions on the word and allegations by people who were held in detention, people who hate America, people [who] had been trained in some instances to disassemble [sic] - that means not tell the truth," Bush went on. "And so it was an absurd report. It just is." [Except that few in the world believe Bush]

Earlier Vice President Dick Cheney responding to the Amnesty's report. an interview with CNN, said "For Amnesty International to suggest that somehow the United States is a violator of human rights, I frankly just don't take them seriously."

"There's been a real drumbeat since Amnesty published the report. It seems like there's an attempt to silence critics," said AI. While the corporate media like Washington Post, normally a defender of independent human-rights groups, objected to the characterization as counter-productive, the Wall Street Journal's neo-conservative editorial staff jumped on it as "one more sign of the moral degradation of Amnesty International", "whose latest accusations "amount to pro-al Qaeda propaganda".

But then Cheney maintained that there were WMDs in Iraq, Baghdad was allied with Al Qaeda and it was trying to get Uranium from Niger. All these claims have been proved wrong, by USA's own Weapons inspectors. His own office leaked the name of a CIA operative to revenge on her spouse, former US ambassador Wilson, who had exposed the Niger claim as false. Cheney's chief aide Scooter Libby has been charged with perjury in that case and would be tried.

Amnesty stands firm;

But the Amnesty stood its ground. "At Guantanamo, the US has operated an isolated prison camp in which people are confined arbitrarily, held virtually incommunicado, without charge, trial or access to due process. Not a single Guantanamo detainee has had the legality of their detention reviewed by a court," despite a Supreme Court ruling last year that provided grounds to do so.

also worth noting," stressed Schulz, "that this administration never finds it 'absurd' when we criticize Cuba or China, or when we condemned the violations in Iraq under Saddam Hussein."

Bush's and Cheney's insistence that the detainees themselves concocted the reported abuses also drew criticism.

A glimpse into Guantanamo;

In New York, on March 15, 2006, attorneys representing Guantánamo detainees at the Center for Constitutional Rights (CCR) reacted to the first detainee suicide letter ever declassified by the U.S. Government, blasting the Bush Administration for driving detainees to suicide through indefinite detentions, mistreatment and torture at the base. The shocking letter by Jumah Al Dossari, a Bahraini national whose attorney found him hanging by his neck in a suicide attempt at Guantánamo in October 2005, describes how the horrific conditions of Jumah's confinement and indefinite detention drove him to try to take his own life. In his letter, Jumah seeks to make his "voice heard by the world from the depths of the detention centers" and implores the "fair people of America to look again at the situation and try to have a moment of truth..."

"This disturbing new letter reveals a man brought to the brink of self-destruction because of the government's inhumane policies of indefinite detention and mistreatment - affecting hundreds of people who have not been accused of a crime or even afforded the most basic due process in court," said CCR Deputy Legal Director Barbara Olshansky.

US totally isolated on new UN body on Human Rights;

US leaders always keep on harping to speak on behalf of the international community (usually USA and UK and a few others), but last week against strong Washington opposition ,the United Nations overwhelmingly voted to establish a new body to promote human rights around the world. While 170 countries supported the new body USA, Israel, the Marshall Islands and Palau voted against it.

(K Gajendra Singh, served as Indian Ambassador to Turkey and Azerbaijan in 1992 -96. Prior to that, he served as ambassador to Jordan (during the 1990 - 91 Gulf war), Romania and Senegal. He is currently chairman of the Foundation for Indo-Turkic Studies. The views expressed here are his own.- Email-Gajendrak@hotmail.com)

No virus found in this incoming message.

Checked by AVG Free Edition.

Version: 7.1.385 / Virus Database: 268.2.4/283 - Release Date: 16-3-2006

Zelfs postings op internet worden geweerd

Artikelen / Politiek

Datum: 12 apr, 2006 - 11:21

KRITIEK OP JOEGOSLAVIE TRIBUNAAL NIET WELKOM

door Pamela Hemelrijk

Of Milosevic 'gewoon zwaar okee' was, zoals deze advocaat betoogt, is natuurlijk de vraag. Mr. N.P.M. Steijnen is duidelijk een supporter van de ontslapene. Maar elke verdachte heeft recht op verdediging, en wij zien dan ook niet in waarom dit relaas door de website Indymedia naar de vuilnisbak werd verbannen, omdat het niet zou voldoen 'aan de spelregels voor het posten van nieuws'.

Vandaar dat wij het hier laten volgen, al was het maar bij wijze van het broodnodige tegenwicht voor de – op z'n zachtst gezegd selectieve - berichtgeving van de Nederlandse pers in het algemeen en Tribunaal-propagandiste Heikelien Verrijn Stuart in het bijzonder. Want dat Barbertje moest hangen en dat het Tribunaal daarvoor de strop moest leveren, staat wel vast. Er moest koste wat kost bewezen worden dat Servië genocide had gepleegd. Want als dat niet het geval was, zoals boze tongen beweren, dan is ons NAVO optreden niet alleen onwettig geweest, maar zelfs misdadig. Bovendien zou het Tribunaal dan zijn afgegaan als een gieter en die uitkomst moest tot elke prijs vermeden worden.

De verdachte omstandigheden waaronder Milosevic is gestorven en het uitblijven van elk grondig onderzoek daarnaar, spreken in dit opzicht boekdelen. Zijn dood kwam voor het Tribunaal als een geschenk uit de hemel en bij zijn 'zelfmoord' moeten dan ook levensgrote vraagtekens worden geplaatst. Mr. Steijnen heeft hier wel degelijk een punt en het valt niet in te zien waarom hij dat niet in het openbaar zou mogen maken. Vooral omdat de pers het weer eens volledig laat afweten en blindelings afgaat op het woord van Carla del Ponte.

Wie heeft schuld aan overlijden Milosevic? Milosevic' dood noopt tot juridische stappen tegen betrokken Tribunaal-functionarissen wegens het aan hem opleggen van een wrede en onmenselijke behandeling, betoogt mr. N.M.P. Steijnen.

Milosevic was niet alleen een onwillige verdachte, hij was ook een onwillige patiënt, meent Göran Sluiter. De werkelijkheid was anders, namelijk niet Milosevic maar het Tribunaal stond er in zijn proces beroerd voor. Jarenlang waren door de aanklagers honderden getuigen tegen hem in stelling gebracht, en waren bergen documenten over hem uitgestort, maar nog steeds ontbrak tegen hem een zogeheten sound case.

Het werd er voor het Tribunaal nog slechter op toen Milosevic eindelijk aan de beurt kwam om zijn verdediging te presenteren. Verslaggevers, vermomd als Tribunaal-aanbidders, hebben het grote publiek vakkundig onwetend gelaten van het feit dat Milosevic aan de hand van getuigen een ongelooflijke ravage heeft aangericht onder wat nog van de aanklachten over was.

Op 25 augustus 2005 zag aanklager J. Nice zich genoodzaakt te verklaren dat Milosevic niet langer werd vervolgd vanwege de beschuldiging dat hij met geweld naar een Groot-Servië had gestreefd. Daarmee lagen de grondslagen van de aanklachten tegen hem definitief aan duigen. Die waren immers allemaal gebaseerd op, en onderling verbonden door de centrale beschuldiging dat Milosevic, als leider van een criminele organisatie, de vestiging van een Groot-Servië voor ogen had gehad.

Maar de ravage werd al snel nog groter en begon zich als een boemerang tegen zijn

westerse beschuldigers zelf te keren. Milosevic leverde, opnieuw aan de hand van veelal westerse getuigen, krachtige bewijzen dat van een humanitaire noodsituatie in Kosovo, aan de vooravond van de NAVO-oorlog van 1999 tegen Joegoslavië, geen sprake was geweest; dat de UÇK destijds in Kosovo bezig was met een grootscheepse terroristische campagne; dat het internationale terrorisme in Bosnië een stevige positie had dankzij jarenlange steun van het Westen; dat de Twin Towers zelfmoordterrorist Atta in de jaren '90 over een reeks van jaren in Bosnië verblijf had gehouden, en dat Osama bin Laden in november 1994 door de Bosnische president Izetbegovic werd ontvangen.

Tekenend voor de positie van de Tribunaal-rechters is dat deze laatste getuigenissen altijd, in een onmiddellijke reflex, als 'irrelevant' werden afgehamerd in een kennelijke poging om zulke explosieve verklaringen in de kiem te smoren.

Alsof dit allemaal nog niet ramspoedig genoeg was voor de zaak van het Tribunaal, leverden de getuigen van Milosevic ook nog het bewijs van het feit dat niet het optreden van het Servische leger in Kosovo de Albanezen op de vlucht dreef, maar dat dit voornamelijk een gevolg was van de intensieve NAVO-bombardementen en intimidatie van de KLA.

Toen Alice Mahon, die indertijd optrad als lid van de NAVO Parlementaire Assemblee, ten slotte ook nog getuigde dat met de NAVO-bombardementen in de oorlog van 1999 de burgerbevolking werd geterroriseerd, werd Milosevic enkele dagen later dood gevonden.

Niet Milosevic had dus een motief voor zelfmoord, maar de voor de NAVO werkende Tribunaal-entourage had een duidelijk motief voor moord. De zaak dreigde, voor de NAVO(-landen), de instigators en financiers van het Tribunaal, volkomen uit de hand te lopen.

Eerdere pogingen om Milosevic het zwijgen op te leggen door hem een advocaat op te dringen waardoor hij werd verplicht 'bijzitter' te worden in zijn eigen proces, waren gestrand vanwege de massale weigering van de aangezegde getuigen om onder dergelijke condities überhaupt nog als getuige te verschijnen.

Als een van de weinige Nederlanders heb ik diverse malen uitvoerig met Milosevic gesproken. Ik heb zelden iemand ontmoet die zo overtuigd was van zijn zaak en van zijn mogelijkheden om te bewijzen dat het Tribunaal fout zat. Als iets niet in zijn hoofd opkwam, dan waren dat laag-bij-de-grondse intriges om het vege lijf te kunnen redden. Hij had een missie, en daar stond hij voor.

Hebben 'ze' Milosevic niet gedood, waartoe overigens, in een setting als de gevangenis alle gelegenheid bestond, dan hebben ze hem in elk geval de dood ingejaagd. Het dossier van de waarschuwingen, appels en smeebeden van organisaties die hem vriendelijk gezind waren, om op te houden met zijn leven en gezondheid in de waagschaal te stellen, omvat, over de jaren heen, meer dan 200 pagina's.

In de afgelopen jaren ben ik herhaaldelijk voor Milosevic opgetreden. Zijn dood brengt daar geen verandering in, integendeel. Er zullen juridische stappen volgen tegen de betrokken Tribunaal-functionarissen, rechters zowel als aanklagers, wegens het aan hem opleggen van een wrede en onmenselijke behandeling in het kader van het Anti-Folterverdrag.

Een wrede en onmenselijke behandeling door Milosevic, een ziek man die al jaren in acuut levensgevaar verkeerde, de noodzakelijke medische zorg te onthouden. Het Tribunaal-circuit heeft zich voorzien van immuniteit van strafvervolging. Maar handelingen in strijd met het Anti-Folterverdrag gaan daar aan voorbij.

Hij had een missie en daar stond hij voor. Slobodan Milosevic was gewoon zwaar OK.

Mr. N. M. P. Steijnen is advocaat.

Sagittarius

Van: "Versluis, Jacco"
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: woensdag 12 april 2006 10:25
Onderwerp: RE: Tribunal had a motive for murder
 Geachte heer Steijen,

Jacco Versluis - KRO.NL

Dank dat u mij wilt ontvangen. Zou het volgende week een keer schikken? Liefst in de ochtend? Dan kunnen we het uitgebreid hebben over de punten die u mij heeft gemaïld.

Met vriendelijke groet,

Jacco Versluis

035 - 6713452 / 06 - 53786538

Van: Sagittarius [mailto:sagitar@hetnet.nl]
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 17:18
Aan: Versluis, Jacco
CC: Ruza
Onderwerp: Re: Tribunal had a motive for murder

Uiteraard bent u van harte welkom.

Ik wil u nog wijzen op de 'Decision on assigned counsel request for provisional release' (www.un.org/icty/milosevic/triac/decision-e/060224.htm), waaruit duidelijk wordt dat Milosevic al veel langer zeer, zeer bezorgd was of zijn falende medische behandeling hier te lande. Veel van de in deze decision genoemde medische stukken zijn niet openbaar, maar het zou goed zijn als u daar toch, op de een of andere manier de vinger achter zou kunnen krijgen.

Dan nog het volgende, en ik heb het hier weer uitsluitend over het chapter (opzettelijke) medische verwaarlozing (anders dan in mijn artikel dat gaat over opzettelijke actieve pogingen om zijn gezondheid te ondermijnen):

- Zonder dat direct te hebben kunnen checken meen ik me te herinneren dat Milosevic pas (ruim) een jaar nadat hij naar Scheveningen was overgebracht een onderzoek kreeg van een cardioloog.
- Ondanks de zeer ernstige, bekende vaatklachten, is NIMMER bij Milosevic een katheterisatie uitgevoerd, en bij hem is al evenmin Ooit een inspanningsproef gedaan. Zo'n inspanningsproef, een 'fietstest', is het eerste wat iedereen met vaatproblemen regelmatig moet doen.
- Als argument voor het op dit punt volledig ingebreke blijven voor wat betreft een adequaat medisch onderzoek wordt aangegeven dat Milosevic nooit pijnklachten op de borst aangaf (angina pectoris-klachten). Maar zelfs een eerstejaars medicijnen-student weet dat er wel degelijk sprake kan zijn van ernstige vaatvernauwing van de kransaderen zonder angina pectoris-symptomen.

Een bekend voorbeeld hiervan uit de journalisten-kring was Jaap van Meekren. Die had ook nooit angina pectoris-klachten, maar toen hij op een bepaald moment een fietstest moest doen kreeg hij een acute hartaanval (die gelukkig toen meteen in het ziekenhuis opgevangen kon worden). Ik herinner me nog goed een interview met hem waarin hij nog steeds aardig kwaad bleek over het feit dat hij zomaar aan die fietstest was onderworpen.

Milosevic spande zich nooit in. Hij slofte wat van zijn cel naar zijn werkkamer, werd gebracht en gehaald, hoefde in feite nauwelijks ooit een stap te verzetten. Dan is de kans extra groot dat er geen angina pectoris-klachten worden gegenereerd. Maar zet zo iemand 'ns op een fiets voor een flinke fietstest....

Een van buitenlandse artsen waar hij mee te maken kreeg, dokter Barriot, weet te melden dat Milosevic hem verschillende keren gebeld heeft met grote bezorgdheid over zijn bloeddruk. U zou me en plezier doen als u (ook voor mij) adresgegevens over deze dokter Barriot zou kunnen achterhalen. Diezelfde dokter Barriot kan ook getuigen dat Milosevic hem herhaaldelijk zijn bezorgdheid heeft kenbaar gemaakt dat over de vraag of hij wel in zijn cel de juiste medicijnen kreeg voorgeschoteld.

Dan was er nog een Franse cardioloog, Dr. Florence Leqlercq, die Milosevic afgelopen november heeft onderzocht

en die stelt dat zij gevraagd zou hebben om aanvullende onderzoeken of zijn hartconditie vast te stellen, die vervolgens nooit zijn uitgevoerd.

Als u de contactgegevens van deze cardioloog kunt achterhalen, zou ik daar ook zeer gelukkig mee zijn.

Tenslotte is daar nog een Servische arts (cardioloog ws), Dr. Vukasin Andric, die Milosevic op 4 november 2005 onderzocht heeft en die in een reactie op zijn dood gesteld zou hebben:

"What was shocking was that in four years lots of tests and exams on his hart had never been done".

Ook van deze arts zou ik graag de adresgegevens hebben, als het u mogelijk zou zijn deze te achterhalen.

vr. gr.

Nico Steijnen

vr. gr.

Nico Steijnen

— Original Message —

From: Versluis, Jacco

To: Sagittarius

Sent: Tuesday, April 11, 2006 2:25 PM

Subject: RE: Tribunal had a motive for murder

Geachte heer Steijnen,

Ik heb zojuist met belangstelling uw bericht gelezen. Het toeval wil dat ik mij de afgelopen week heb ingelezen in de omstandigheden omtrent het overlijden van Slobodan Milosevic. Zo heb ik, o.a. via de website van slobodan-milosevic.org het rapport gevonden van dr Van Dijkman d.d. 18 november 2002 maar ook eerdere onderzoeksverslagen van de voormalige lijfarts van de heer Milosevic, Zdravko Mijailovic. Doel van mijn research is om voor het documentaireprogramma Reporter een reconstructie te maken van de dood van de heer Milosevic. Wat ging er aan vooraf, wat gebeurde er daarna?

Ik zou het bijzonder op prijs stellen als ik een keer met u over deze zaak kan spreken. Niet meteen met een cameraploeg erbij maar vertrouwelijk, op achtergrondbasis. Ik kom dan naar Zeist.

Hoogachtend,

Jacco Versluis, verslaggever KRO's Reporter

Van: Sagittarius [mailto:sagitar@hetnet.nl]

Verzonden: dinsdag 11 april 2006 13:10

Aan: kamerbreed@tros.nl; info@tweevandaag.nl; KRO Reporter; KRO Netwerk; KRO Kruispunt externe mail; KRO Servicelijn; KRO 1opdeMiddag Extern; ochtenden@eo.nl; persbericht@eo.nl; nieuwsshow@tros.nl

Onderwerp: Tribunal had a motive for murder

Dear readers

Read this article about the death of Milosevic, bringing pieces together.
Use it, edit it, forward it !

regards,

Nico Steijnen

Sagittarius

Van: "kaak" <kaak@wanadoo.fr>
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: woensdag 12 april 2006
Onderwerp: Milosevic
 Geachte heer mr. Steijnen,

Een vriend zond mij uw artikel van 16 maart in NRC.

Als voormalig Verzetsstrijder en (pacifistisch) oorlogsvrijwilliger ben ik sinds 16 jaar dagelijks intensief bezig met een historisch onderzoek.

O.m. naar de werkelijke omstandigheden waarin ik was verzeild geraakt.

Zoals de meeste Nederlanders was ik 'normaal' Oranjegezind.

Ik moest een groot aantal zeer 'ontzettende' ontdekkingen doen.

Onder veel meer, dat tijdens WO II het Huis van Oranje met de Duitse bezetter had gecollaboreerd.

En dat het huidige Huis van Oranje met de Amerikaanse bezetter collaboreert.

En dat het Huis van Oranje voornamelijk een multinationalaal onderneming is.

Wat dus belust is op het maken van zoveel mogelijk winst.

Onder ander in de drugs- en wapenhandel.

Waarvoor bijvoorbeeld de bekwame en ervaren Mabel Wisse Smit tot HKH Prinses werd verheven.

Het Huis van Oranje gaat daarbij over (talloze) lijken.

Hieronder plaats ik een kopie van uw artikel met mijn vetmarkeringen en aanvullingen.

En een verklaring van de financiering van het tribunaal.

Wat m.i. veel duidelijk maakt.

Misschien wilt u zo goed zijn mij uw commentaar te leveren?

Dank voor uw aandacht.

Ontvangt mijn vriendelijke groeten,

Charles Destrée.

Milosevic, het ITC & mr. N. M. P. Steijnen

Mr. N. M. P. Steijnen heeft onlangs zijn commentaar geleverd op het verloop van het proces tegen Milosevic.

Hij is advocaat en onder meer secretaris van de Vereniging Juristen voor de Vrede, en gemachtigde van de Beweging tot Herstel van het Respect.

Op 19 oktober 2004 publiceerde Metro: "MILOSEVIC LODGES COMPLAINT AGAINST DUTCHMAN"

A report by the Dutch physician Van Dijkman says that Mr. Milosevic is not able to defend himself. Milosevic disagrees with that. Slobodan Milosevic has filed a complaint with the Physician's Disciplinary Board against the Dutch physician Dr. Van Dijkman. This information has been released by the Dutch lawyer Mr. N. M. P. Steijnen.

Mr. Van Dijkman is the author of a medical report which states that Mr. Milosevic's health condition does not permit him to conduct his own defence before the Yugoslav Tribunal.

According to Steijnen Dr. Van Dijkman has issued an 'inspired by the tribunal,' 'unsound,' 'pseudo-medical' report. By acting like this he has made himself 'co-responsible for a gross breach of the fundamental human rights of Mr. Milosevic'.

Mr. Steijnen schrijft op 16 maart 2006 in NRC Handelsblad:

"De werkelijkheid was anders, namelijk niet Milosevic maar het Tribunaal stond er in zijn proces beroerd voor. Jarenlang waren door de aanklagers honderden getuigen tegen hem in stelling gebracht, en waren bergen documenten over hem uitgestort, maar nog steeds ontbrak tegen hem een zogeheten sound case.

Het werd er voor het Tribunaal nog slechter op toen Milosevic eindelijk aan de beurt kwam om zijn verdediging te presenteren. Verslaggevers, vermomd als Tribunaal-aanbidders, hebben het grote publiek vakkundig onwetend gelaten van het feit dat Milosevic aan de hand van getuigen een ongelooflijke ravage heeft aangericht onder wat nog van de aanklachten over was.

Op 25 augustus 2005 zag aanklager J. Nice zich genoodzaakt te verklaren dat Milosevic niet langer werd vervolgd vanwege de beschuldiging dat hij met geweld naar een Groot-Servië had gestreefd. Daarmee lagen de grondslagen van de aanklachten tegen hem definitief aan duigen. Die waren immers allemaal gebaseerd op, en onderling verbonden door de **centrale beschuldiging** dat Milosevic, als leider van een criminele organisatie, de vestiging van een Groot-Servië voor ogen had gehad.

Zoals Koningin Wilhelmina en Hitler tijdens WO II een 'Groot Nederland in de Germaanse Nieuwe Orde op het oog hadden.

Maar de ravage werd al snel nog groter en begon zich als een boemerang tegen zijn westerse beschuldigers zelf te keren. Milosevic leverde, opnieuw aan de hand van veelal westerse getuigen, krachtige bewijzen dat van een humanitaire **noodsituatie** in Kosovo, aan de vooravond van de NAVO-oorlog 1999 tegen Joegoslavië, **geen sprake** was geweest; dat de **UÇK (Kosovo Bevrijdings Leger)** destijds in Kosovo bezig was met een **grootscheepse terroristische campagne**; dat het internationale terrorisme in Bosnië een stevige positie had dankzij jarenlange steun van het Westen; dat de Twin Towers zelfmoordterrorist Atain de jaren '90 over een reeks van jaren in Bosnië verblijf had gehouden, en dat Osama bin Laden in november 1994 door de Bosnische president Izetbegovic werd ontvangen.

Tekenend voor de positie van de Tribunaal-rechters is dat deze laatste getuigenissen altijd, in een onmiddellijke reflex, als

'irrelevant' werden afgehamerd in een kennelijke poging om zulke explosieve verklaringen in de kiem te smoren. Alsof dit allemaal nog niet rampspoedig genoeg was voor de zaak van het Tribunaal, leverden de getuigen van Milosevic ook nog het bewijs van het feit dat niet het optreden van het Servische leger in Kosovo de Albanezen op de vlucht dreef, maar dat dit voornamelijk een gevolg was van de intensieve NAVO-bombardementen en intimidatie van de KLA. Toen Alice Mahon, die indertijd optrad als lid van de NAVO Parlementaire Assemblee, ten slotte ook nog getuigde dat met de **NAVO-bombardementen** in de oorlog van 1999 de **burgerbevolking** werd geterroriseerd, werd **Milosevic** enkele dagen later dood gevonden.

Waar de NAVO in het geding is, herinnere men zich, dat deze organisatie wordt overheerst door de USA.

En dat in 1954 de Zionistische multi-Nazionistische 'Upper 10', de CLA, Retinger en Prins Bernhard de maffia van de Bilderberg Groep oprichtten.

Om die NAVO te infiltreren.

Niet Milosevic had dus een motief voor zelfmoord, maar de voor de NAVO werkende **Tribunaal-entourage** had een duidelijk motief voor moord. De zaak dreigde, voor de NAVO(-landen), de instigators en financiers van het Tribunaal, volkomen uit de hand te lopen.

Eerdere pogingen om Milosevic het **zwijgen** op te leggen door hem een advocaat op te dringen waardoor hij werd verplicht 'bijzitter' te worden in zijn eigen proces, waren gestrand vanwege de massale weigering van de aangezegde getuigen om onder dergelijke condities überhaupt nog als getuige te verschijnen.

Als een van de weinige Nederlanders heb ik (*Mr. N. M. P. Steijnen*) diverse malen uitvoerig met Milosevic gesproken. Ik heb zelden iemand ontmoet die zo overtuigd was van zijn zaak en van zijn mogelijkheden om te **bewijzen dat het Tribunaal fout zat**. Als iets niet in zijn hoofd opkwam, dan waren dat laag-bij-de-grondse intriges om het vege lijf te kunnen redden. Hij had een missie, en daar stond hij voor.

Hebben 'ze' Milosevic niet gedood, waartoe overigens, in een setting als de gevangenis alle gelegenheid bestond, dan hebben ze hem in elk geval de **dood ingejaagd**. Het dossier van de waarschuwingen, appèls en smeekbeden van organisaties die hem vriendelijk gezind waren, om op te houden met zijn leven en gezondheid in de waagschaal te stellen, omvat, over de jaren heen, meer dan 200 pagina's.

In de afgelopen jaren ben ik herhaaldelijk voor Milosevic opgetreden. Zijn dood brengt daar geen verandering in, integendeel. Er zullen **juridische stappen** volgen tegen de betrokken **Tribunaal-functionarissen, rechters** zowel als **aanklagers**, wegens het aan hem opleggen van een wrede en onmenselijke behandeling in het kader van het Anti-Folterverdrag.

Een wrede en onmenselijke behandeling door Milosevic, een ziek man die al jaren in acuut levensgevaar verkeerde, de noodzakelijke **medische zorg te onthouden**. Het **Tribunaal-circuit** heeft zich voorzien van immuniteit van **strafvervolgning**. Maar handelingen in strijd met het Anti-Folterverdrag gaan daar aan voorbij.

Hij had een missie en daar stond hij voor"

Tot zover advocaat. Mr. N. M. P. Steijnen in een artikel verschenen op 16-03-2006 in NRC, Opiniepagina 9.

Who is financing & who is profiting? Rockefeller & Soros

Here-above we remembered that already in March 2000 Michel Collon, French journalist and educator in journalism, published this warning: 'International War Crimes Tribunal' **financed** by the **United States Government** and **US Multinationals** - It's as if **Washington itself** were to try (*to test*) Milosevic!^[1]

"So who is paying the Piper? We resume:

? between 1994 and 1995 **US government** sponsored the **War Crimes Tribunal** with \$700,000 cash and **\$2.3 million** worth of computer equipment;

Here we remember that Dutch HM Queen Beatrix - presiding the multinational enterprise House of Orange and the Bilderberg meeting - was warned about a menacing drama in Srebrenica, but she did nothing to prevent.

? the **Rockefeller foundation** sponsored with **\$50,000**;

? George **Soros** - US Multi-Millionaire speculator - sponsored with **\$150,000**. ^[2] At the same time Soros was financing the main **Albanian separatist** newspaper in Kosovo;

? George **Soros** sponsored a large number of the War Crimes Tribunal **lawyers** coming from Coalition for International Justice;

? George **Soros** founded and financed this **Coalition for International Justice**;

? the giant **Time Warner** media empire sponsored with "(some of the **media silence** on the dark sides of the War Crimes Tribunal).

? '**Institute for Peace**' set up by President **Reagan**.

En "George Soros is founder and chairman of the **Open Society Institute** and the **Soros foundations network**. He is also the chairman of **Soros Fund Management LLC**. /.../

? "The **Open Society Institute** (OSI), a private operating and grantmaking foundation, aims to shape **public policy** to promote **democratic** governance, **human rights**, and **economic**, legal, and social reform. On a local level, OSI implements a range of initiatives to support the rule of law, education, public health, and independent media. At the same time, OSI works to build alliances across borders and continents on issues such as **combating corruption and rights abuses**."^[3]

Michel Collon moreover remarks:

"According to **article 16** of the statute book of this famous **War Crime Tribunal**, the Prosecutor is to act **independently** and not be subject to orders from any government (*and/or financiers, CD*). According to article 32, the **expenses** of the tribunal must be covered by the **United Nations Budget**. These two principles are constantly being thrown out of the window. The President of the Tribunal, Gabriella Kirk **McDonald**, herself, told the United States Supreme Court "We benefited from the strong support of concerned governments and dedicated **individuals** such as Secretary **Albright**. As the permanent representative to the United Nations, she had worked with unceasing resolve to establish the Tribunal. Indeed, we often refer to her as the "mother of the Tribunal". What a charming mother! She declared on national television that sending five hundred thousand Iraqi children to their death was "justified".

When the War Crimes Tribunal's Chief Prosecutor, Louise Arbour indicted Milosevic, guess whom she informed first Bill Clinton two days before informing the rest of the world. Like her successor, Carla Del Ponte, she often appeared in public with US officials. In 1996 she met the Secretary-General of NATO and its European Commander in Chief "to discuss the logistics of co-operation," before signing a "memorandum of mutual understanding".

Soros' fortune is estimated **7,2 billion** dollars.

Soros staat op de 28e plaats in de rij van Amerikaanse fortuinen. Hij is, als filantroop, uiteraard ook supporter en financier van de verkiezingscampagne maffieuze George W. Bush. Ook Soros is een maffieuze linkmichel.[4]

[1] According to: It's as if Washington itself were to try Milosevic! - www.iacenter.org/bosnia/yugo_extr8.htm

[2] There is yet "The Paul & Daisy Soros Fellowships for New Americans - Furthering educations and providing opportunities for continuing generations of New Americans."

[3] Ibidem according to: It's as if Washington itself were to try Milosevic!

[4] Op het web kan men een echte Euer Linkmichel vinden.

 Sagittarius

Van: "Jay Glavaski"
Aan: <nico.s@slobodan-milosevic.org>
Verzonden: woensdag 12 april 2006 12:45
Onderwerp: Honor

Sir,

Regardless of whether we agree with President Milosevic or not, this does not give the "winning Powers" the right to abuse and kill at will. In order to have true justice, it cannot be one sided and must be applied equally! Today is a world with no rules except might makes right. People need to be held accountable for thier actions, for as a student Leader from the French Protests recently pointed out to the BBC Reporter on a Hardtalk interview as the Reporter tried to rail him with a one sided agenda. I shall paraphrase for I cannot remember the exact qoute, "The Politicians are not thier to express thier thoughts, they are elected by us to represent us, not thier thoughts is that not what Democracy is". Major point scored which saw the BBC Reporter physically shudder from the statement. This Sir, is what your Presidents Milosevic's defense and now your actions are doing as well, makeing the ones that need to shudder, shudder. The time is more then ripe to bring some reality into the "game" the prosecution was carrying on from the politicians before them which costs people thier very lives and freedoms!

Smrt Fasismu, Sloboda Narodu!

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Misa Gavrilovic" <mishag1@ntlworld.com>; "Nico Varkevisser" <nico.v@slobodan-milosevic.org>; "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
CC: "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>
Verzonden: woensdag 12 april 2006 23:11
Onderwerp: Requiem For Milosevic, by Edward W. Miller

<http://www.coastalpost.com/06/04/24.html>

Requiem For Milosevic By Edward W. Miller

Coastal Post, 12 April 2006

"I'll be the judge and I'll be the jury," said cunning old Fury. "I'll try the whole case and condemn you to death." (Alice's Adventures in Wonderland) Lewis Carroll, 1865

"Serbia has never had only Serbs living in it... I am truly convinced that... Socialism ... being a progressive and just democratic society, should not allow people to be divided in the national and religious respect." (Milosovic speech made in Kosovo in 1989)

On March 13th, 2006 (NY Times) Slobodan Milosevic was found dead in his prison cell in the Hague. After suffering during his four years in prison from high blood pressure, Milosevic had recently asked the Court's permission to seek medical treatment in Moscow where his son and wife were living.. She had been facing possible indictment by the Serbian government. The Hague Court's Chief Justice declined Milosevic's request. An autopsy performed in the Netherlands determined his death to be from coronary disease though some had accused the authorities of murdering him.

Milosevic's body was flown from the Netherlands to Belgrade, where, as Daniel Williams noted : (Washington Post 16 Mar) "The trip into the city of his flag-draped coffin provided signs that Milosevic still inspires some measure of adulation. Several hundred mourners lined part of the road and tossed carnations at the hearse. When the vehicle reached the St. Sava Hospital morgue, supporters waved the red flags of his political party, some clutching photos of the former leader." His coffin was placed inside Belgrade's Museum of the Revolution for two days of public viewing, where on March 18 well over 50,000 Serbs massed on the central square here ...in the public wake, representing, in this nation's deep divide, either his final victory or one last embarrassment for Serbia at his hands. (New York Times, Mar 19) The following day he was buried at his own residential compound in Pozarevac, his home town 50 miles east of Belgrade. The government rejected burial in a section of Belgrade's central cemetery called the Lane of the Greats.

Just as Gaius Julius Caesar, Rome's general during her Gallic wars, paraded the captured Versingetorix, brave leader of the revolting Gauls, in chains before the Roman populace before executing him in 45 BC, just so, Clinton and our Western media paraded Milosevic, as the Serb's criminal, before a misinformed public before he was murdered in the Hague prison. A routine coronary bypass, easily available in Moscow might have added years to the life of this man who died at age 62. To many of his countrymen, Milosevic was a hero, a tough politician who fought a defensive battle against those Western countries which had been tearing apart his beloved Yugoslav Federation for their colonial economic gain.

Twice elected president of the Serbian Republics, and once President of Yugoslavia, Milosevic during his last years in office was increasingly demonized by Western media while he resisted the dismemberment of his Yugoslavia, the only country in Europe which would not dismantle its welfare

ate and public sector economy. A campaign of disinformation and vilification provided the media cover under which NATO politically and militarily destroyed the Federal Socialist Republic of Yugoslavia and then decimated the Kosovo, a Yugoslav economy, leaving millions homeless, cities in ruins, factories and refineries smoking environmental hazards and highways and rivers (the Danube) obstructed and useless. The 78 days of intense NATO bombing, in 1999 destroyed Serbia's economic infrastructure, laying bare its remaining government-owned and private businesses to the predatory jackals of international commerce to seize at rock-bottom prices. The Western-controlled election which followed the military devastation left Milosevic only marginally defeated but a run-off election, demanded by Yugoslavia's Constitutional Court never took place. It was canceled by NATO.

Much of the intrigue associated with the breakup of the Yugoslav Federation was hidden from the public, however, Jared Israel and other investigative political writers from the USA, Canada and the Netherlands (see <http://emperors-clothes.com>) had earlier reported that Senator Biden, with Clinton's special envoy to the Balkans, Robert Gebard, confirmed during the July 1999 Senate hearings on Yugoslavia, that: "The US pays and controls the so-called 'independent democratic' opposition."... "In the two years leading up to the Kosovo crisis, we spent \$16.5 million in support of Serbian democratization... Gebhard's millions had "funded or even created political parties, radio stations, even trade unions." The Senate had previously voted \$105 million to the Yugoslav opposition. Jared, et al, noted: "If any hostile foreign power did that in the USA, their local agents would be thrown in jail."

Clinton's top advisor also testified that the US distributed money in Yugoslavia via the National Endowment for Democracy, which calls itself "non-governmental" but is actually funded by Congress, and does openly what our CIA does under cover, recruiting peace and democracy activists, and "independent economists." During those Senate hearings, Senator Biden said: "... We are kicking the living hell out of Milosevic. There ain't no alternative left... My dream is to visit Milosevic in prison."

Jared's investigative group added: "These (Serbian) people were wined and dined and paid well. With fellowships, scholarships, and internships, they were made to feel they were tomorrow's leaders

in the American Empire."

Recruited reporters were overnight transformed into "independent journalists" who took over newspapers, radio, TV stations, and TV shows. Small underground print shops and distribution networks were set up. The international financier and crook, George Soros, using his Open Society Institute, had spent millions, both working with the CIA and funding "independent" media and other organizations in Yugoslavia. Almost a year before the Serbian election, leaders of OTPOR, a US-funded student resistance movement, attended a seminar on "Non-Violent Resistance" at the Hilton Hotel in Budapest, Hungary, some 12 miles across the border from Serbia where, American pollster Doug Schoen briefed the students on strategies for toppling Milosevic and in the months following, US-funded consultants "played a crucial role in virtually every facet of the anti-Milosevic drive, running tracking polls, and training thousands of opposition activists."

US taxpayers paid for 5000 cans of spray paint to scrawl anti-Milosevic slogans across Serbia, and 2.5 million paper stickers to paste on walls across the country, with the slogan: "GOTOV JE" (he's finished) and a clenched fist. Over three tons of these stickers were plastered across Serbia. As one, Serbian pollster noted: "The brand to sell was Kostunica. The brand to beat was Milosevic." Retired US Army colonel Robert Helvey briefed OTPOR students on non-violent civilian actions, organizing strikes, communication, undermining a regime's authority and overcoming personal fears. Eventually, OTPOR trained over 70,000 "activists."

Had Yugoslavia been a totalitarian state, the US strategy would not have worked, but Milosevic's free society gave western backers their all-important opening.

Before the NATO bombing, Yugoslavia had 101 radio and TV stations, most independent. Belgrade alone had 14 daily newspapers. Even rival Albanian groups sold opposition papers on Belgrade streets. On voting day, polling places across Yugoslavia were monitored not only by foreign experts, but by student activists trained by OTPOR. The media declared Kostunica "winner" by a slender margin, and thousands of demonstrators surged through the streets of Belgrade.

However, when Belgrade's Constitutional Court ordered a run-off election, the Western powers, using OTPOR and trained activists brought to Belgrade by the DOS party, created riots, protesting any run-off. Police fired tear-gas as the crowd stormed the federal parliament, smashing windows and destroying files and computers, and setting fire to office equipment, even destroying that Serbian Television station RTS previously bombed by NATO.

NATO then declared Kostunica "winner" and canceled the runoff election." US-trained activists carried out a three-day reign of terror against Milosevic's Socialist (SPS) Party. Members were threatened and physically beaten, SPS offices broken into and destroyed across Serbia, and SPS-radio and TV stations were seized. Thus the US and Germany, supported by other NATO countries, first subjected democratic-socialist Yugoslavia, to 78 days of fierce NATO bombing, and then politically seized power in a carefully rigged election.

In the midst of this NATO savagery, on October 2nd, 2000 Milosevic via the media addressed his people in an effort to outline for them the West's subversive campaign to destroy his country. Exerpts are as follows:

"Honored citizens.. I'd like to explain my views on the political situation in our country... As you know, efforts have been underway for a whole decade to put the whole Balkan Peninsula under the control of certain Western powers. A part of the job was accomplished by establishing puppet governments in some countries... transforming them into countries with limited sovereignty or no sovereignty at all. Because we resisted, we have been subjected to all the pressures that can be applied to people in today's world... There has been a group amongst us which, under the guise of being pro-democratic, has in fact represented the interests of the governments attacking Yugoslavia. The group calls itself the "Democratic Opposition of Serbia" (DOS)... represents the armies and governments which recently waged war against Yugoslavia... With the establishment of an administration... installed by NATO, Yugoslavia would be quickly dismembered..."

All governments controlled by foreign powers speedily become impoverished in a way that destroys all hope... a great division into a poor majority and a rich minority... national humiliation, state fragmentation and social misery... lead to forms of social pathology... crime would be the first. One of the obvious consequences of takeover is the loss of national identity... the greatest defeat a nation can know... The leaders of this (DOS) are trying to stop production, all work, all activity. Using money that is being shipped into the country, they are bribing some, blackmailing or harassing others, organizing strikes, unrest and violence. I consider it my duty to warn the citizens of our country about the consequences of the activities financed and supported by NATO."

While our media was hiding from Americans their government's pre-emptive campaign to destroy the Yugoslav Federation and criminalize its leaders, a few investigative journalists reported Washington's activity in detail.

Writer Michael Parenti (www.tenc.net 05/22/2000) wrote: "For the better part of a decade, the US public has been bombarded with a media campaign to demonize the Serbian people and their elected leaders. During that time, the US government has pursued a goal of breaking up Yugoslavia into a cluster of small, weak, dependent, free-market principalities. Yugoslavia was the only country in Europe that would not dismantle its welfare state and public sector economy... it still is charting a course not in keeping with the New World Order. "

from the Jordan Times (12/04/2000) Alexander Schlevogt reported: "The war over Yugoslavia was fought not only inside the country, but also on a global front, through the international public opinion... the strategy proved successful. During the whole string of events that lead to the toppling of the legitimate president, America used its flagship propaganda mouthpiece, CNN, to broadcast manipulated information to a global audience. In addition, television stations together with American coercion, most governments and people spoke with the same voice (and picture)... CNN manufactured and told a one-sided propaganda tale... conveying the impression that the whole people in Yugoslavia not only opposed the president, but deeply despised him." The whole intent behind Washington's ten-year Balkan adventurism had been to first disassemble that Federation of Yugoslavian States (structured by Tito toward the end of WWII ..), and then present these small once-socialist countries on the silver-platter of "democratization" to feed the rapacious appetites of international business, the IMF and the World Bank."

The process had its beginnings shortly after the fall of the Berlin Wall in 1989 when political groups in both Washington and Berlin visualized the Balkan States as potential targets for first, military, and then economic exploitation. At Berlin's Brandenburg Gate on October 12, 1994, President Clinton referred to Germany's then-Chancellor, Helmut Kohl as "my principal partner in Europe." To create military backing for this colonization of the Balkans,

Clinton peddled that straw tiger, NATO across Europe to the border of Russian, while the arms industry lobbied our Senate for NATO expansion. Giant Lockheed-Martin in 1996 offered a \$2.3 million campaign fund contribution. Meanwhile, arms manufacturers, Saab/British Aerospace, Boeing/McDonnell

Douglas, and others, envisioning a central European arms market, spent millions on "voter education" in the projected NATO countries, thus violating local media laws regarding foreign contributions (The Nation, March 16, 1998). Early in 1998, the US Senate Foreign Relations Committee voted 16/2 to extend NATO membership to Hungary, Poland and the Czech Republic, followed by Senate approval in April of that year.

With minimal media coverage in the US, the Balkan countries were violently separated from one another as the West employed nationalist Trudjman in Croatia and Izetbegovic in Bosnia-Herzegovina to assist in "ethnic cleansing" of their Serb populations. Over 350,000 Serbian farmers were killed or expelled from their farms in eastern Croatia alone. Our CIA offered arms and military assistance (air cover), and dismantled the Serbian military and police communications systems, while stirring up anti Serb feelings in both countries.

Protestant Germany, along with the Vatican, had secretly armed the Roman Catholic Croats, while working politically to separate, first Slovenia and then Croatia from the Yugoslav Federation. Our media constantly demonized Slobodan Milosevic, as he tried in vain both to protect his Serbs and hold his Yugoslav Federation together.

In Bosnia-Herzegovina, our CIA even brought in thousands of its old Muslim mujahedin fighters from Afghanistan to help drive the Serbs out of their homes. Both the US and Germany using the UN and NATO, as well as compliant members of the EU to shield their activities, secretly supported ethnic cleansing of the Serbs from these states while both demonizing Milosevic and reporting Serb efforts to defend their lives and homes as "Serbian Terrorism."

CNN and other media reported Bosnia Serbs "raped anywhere from 25,000 to 100,000 Muslim women." Michael Parenti noted the Helsinki Watch could find no credible supporting evidence of these "atrocities."

As NATO bombs rained down on Yugoslavia and Kosovo, the anti-Milosevic and anti-Serb media campaign expanded exponentially. In the now infamous Racak incident, our ex-El Salvador ambassador William Walker, escorted foreign reporters to the "execution massacre of 45 Kosovo

banians in a mass grave." However, foreign forensic experts brought in at Serb request discovered the bodies had been assembled at the "grave" from some distance, that rifle shell casings were missing and only one body had been shot in the head. European news reported these victims as killed in the crossfire actually filmed earlier by an Associated Press TV crew. So much for CNN.

The anti-Milosevic campaign continued up to his death. The US with NATO assistance had set up a pseudo "International Criminal Tribunal for Former Yugoslavia" to indict Serbs accused of crimes genocide. Milosevic was the NATO target.

As Black and writer Edward S. Herman pointed out: " On May 27, 1993 in the midst of the 78-day bombing of Yugoslavia, the US "International Criminal Tribunal's chief prosecutor, Louise Arbour, announced the indictment of Serb president Slobodan Milosevic and four associates for war crimes, as a "public relations coup to justify the NATO policies and help permit the bombing to continue." This pseudo International Tribunal was set up by the UN Security Council in the early 1990s "to serve the Balkan policy ends of its dominant members, especially the United States." ("Z" Magazine Feb. 2000) Toronto lawyer Christopher Black, specialist in International Law, stated this court in the Hague was illegal, and was instigated and funded by private US corporations and NATO. Black said that though the UN Security Council tried to legitimize it, the Council lacked the credentials to do so, since International Tribunals, could, under the UN Charter, only be established by the UN General Assembly, not the Security Council. The Hague, court's chief prosecutor, Carla D el Ponte, in an interview on 12 March 2006, in the Italian newspaper La Repubblica said: "Perhaps he did commit suicide. He could have done it as a last act of defiance towards us."

Manufacturing a crime to justify military intervention has become the custom in Washington. Noam Chomsky called it "the principle of retrospective justification," while political writer Diana Johnstone prefers "making the crime fit the punishment," saying, "In any case, the object is to present our military adventurism in such a way as to hide both intent and process, thus achieving tacit support from an uninformed public while avoiding such politically-embarrassing backlash as Washington suffered during the Viet Nam war. This smoke-and-mirrors approach to our little wars requires extensive planning." Johnstone* pointed out: "NATO's land is a gated community whose armed forces are being prepared to intervene worldwide, at the bidding of Washington, to defend members' interests..." adding: "Clinton has voiced a "new principle of international relations: the destruction or displacement of peoples within states can justify international intervention." Thus Washington excused NATO's brutal destruction of Yugoslavia and Kosovo as "humanitarian intervention."

Americans had hoped that destroying a people to save them from some politician or political system, the so-called My-lai syndrome had been buried with the Viet Nam war. Not so." (* see her book on the Balkan wars: FOOL'S CRUSADE)

In many ways, the Clinton -Kohl war against the Yugoslav Federation was a rehearsal for the Bush Jr. assaults on both Afghanistan and Iraq. Slobodan Milosevic was the Clinton-Kohl sacrificial victim, Saddam is Bush's.

Slobodan Milosevic, a talented businessman, lawyer and politician, during four years in the Hague Court defended himself and his socialist regime skillfully, frustrating both his prosecutors and the judge. He gave his life in defense of his people and their choice of the socialist form of democracy. He deserves our admiration. As for Americans, will we ever learn to recognize these fascist wars, designed by our military-industrial complex, and stop them in their tracks?

No virus found in this incoming message.
Checked by AVG Free Edition.

VP video pers centrum

Video Pers Centrum verzorgt maandelijks een uitzending op de Amsterdamse lokale omroep Salto.

We werken op dit moment aan een videofilm over scooterjongeren: "No Problem". Deze film gaat in april 2006 in release. Regie: Marianne Vermeulen, camera, montage: Charles Braam

Nu te koop "Waar anderen zwijgen, spreken wij", een film over Cineclub Vrijheidsfilms van Charles Braam en Arnold Vogel

[Begin](#)
[Over ons](#)
[Producties](#)
[Uitzendingen](#)
[Contact](#)

In de uitzending van april, een herhaling van "Bommen op Joegoslavië", een onthutsend beeld van de oorlog in Joegoslavië, waarin duidelijk tot uiting komt hoe de westerse media het nieuws manipuleren en vertekenen. De zogenaamde vrije pers volgt slaafs en klakkeloos de berichtgeving, zoals gedictieerd door Navo en het Pentagon.

Ook bij de dood van Milosovic zijn weinig kritische geluiden te horen. Hieronder volgt een stuk van de advocaat Nico Steijnen:

Tribunaal heeft Milosevic de dood ingejaagd

Door N.M.P. Steijnen *

Wie heeft schuld aan overlijden Milosevic?

Milosevic' dood noopt tot juridische stappen tegen betrokken Tribunaal-functionarissen wegens het aan hem opleggen van een wrede en onmenselijke behandeling, betoogt N.M.P. Steijnen. Milosevic was niet alleen een onwillige verdachte, hij was ook een onwillige patiënt, meent Göran Sluiter.

De werkelijkheid was anders, namelijk niet Milosevic maar het Tribunaal stond er in zijn proces beroerd voor. Jarenlang waren door de aanklagers honderden getuigen tegen hem in stelling gebracht, en waren bergen documenten over hem uitgestort, maar nog steeds ontbrak tegen hem een zogeheten sound case.

Het werd er voor het Tribunaal nog slechter op toen Milosevic eindelijk aan de beurt kwam om zijn verdediging te presenteren. Verslaggevers, vermomd als Tribunaal-aanbidders, hebben het grote publiek vakkundig onwetend gelaten van het feit dat Milosevic aan de hand van getuigen een ongelooflijke ravage heeft aangericht onder wat nog van de aanklachten over was.

Op 25 augustus 2005 zag aanklager J. Nice zich genoodzaakt te verklaren dat Milosevic niet langer werd vervolgd vanwege de beschuldiging dat hij met geweld naar een Groot-Servië had gestreefd. Daarmee lagen de grondslagen van de aanklachten tegen hem definitief aan duigen. Die waren immers allemaal gebaseerd op, en onderling verbonden door de centrale beschuldiging dat Milosevic, als leider van een criminele organisatie, de vestiging van een Groot-Servië voor ogen had gehad.

Maar de ravage werd al snel nog groter en begon zich als een boemerang tegen zijn westerse beschuldigers zelf te keren. Milosevic leverde, opnieuw aan de hand van veelal westerse getuigen, krachtige bewijzen dat van een humanitaire noodsituatie in Kosovo, aan de vooravond van de NAVO-oorlog van 1999 tegen Joegoslavië, geen sprake was geweest; dat de UÇK destijds in

Kosovo bezig was met een grootscheepse terroristische campagne; dat het internationale terrorisme in Bosnië een stevige positie had dankzij jarenlange steun van het Westen; dat de Twin Towers zelfmoordterrorist Attain de jaren '90 over een reeks van jaren in Bosnië verblijf had gehouden, en dat Osama bin Laden in november 1994 door de Bosnische president Izetbegovic werd ontvangen.

Tekenend voor de positie van de Tribunaal-rechters is dat deze laatste getuigenissen altijd, in een onmiddellijke reflex, als 'irrelevant' werden afgehamerd in een kennelijke poging om zulke explosieve verklaringen in de kiem te smoren.

Alsof dit allemaal nog niet ramspoedig genoeg was voor de zaak van het Tribunaal, leverden de getuigen van Milosevic ook nog het bewijs van het feit dat niet het optreden van het Servische leger in Kosovo de Albanen op de vlucht dreef, maar dat dit voornamelijk een gevolg was van de intensieve NAVO-bombardementen en intimidatie van de KLA.

Toen Alice Mahon, die indertijd optrad als lid van de NAVO Parlementaire Assemblee, ten slotte ook nog getuigde dat met de NAVO-bombardementen in de oorlog van 1999 de burgerbevolking werd geterroriseerd, werd Milosevic enkele dagen later dood gevonden.

Niet Milosevic had dus een motief voor zelfmoord, maar de voor de NAVO werkende Tribunaal-entourage had een duidelijk motief voor moord. De zaak dreigde, voor de NAVO(-landen), de instigators en financiers van het Tribunaal, volkomen uit de hand te lopen.

Eerdere pogingen om Milosevic het zwijgen op te leggen door hem een advocaat op te dringen waardoor hij werd verplicht 'bijzitter' te worden in zijn eigen proces, waren gestrand vanwege de massale weigering van de aangezegde getuigen om onder dergelijke condities überhaupt nog als getuige te verschijnen.

Als een van de weinige Nederlanders heb ik diverse malen uitvoerig met Milosevic gesproken. Ik heb zelden iemand ontmoet die zo overtuigd was van zijn zaak en van zijn mogelijkheden om te bewijzen dat het Tribunaal fout zat.

Als iets niet in zijn hoofd opkwam, dan waren dat laag-bij-de-grondse intriges om het vege lijf te kunnen redden. Hij had een missie, en daar stond hij voor.

Hebben 'ze' Milosevic niet gedood, waartoe overigens, in een setting als de gevangenis alle gelegenheid bestond, dan hebben ze hem in elk geval de dood ingejaagd. Het dossier van de waarschuwingen, appels en smeekbeden van organisaties die hem vriendelijk gezind waren, om op te houden met zijn leven en gezondheid in de waagschaal te stellen, omvat, over de jaren heen, meer dan 200 pagina's.

In de afgelopen jaren ben ik herhaaldelijk voor Milosevic opgetreden. Zijn dood brengt daar geen verandering in, integendeel. Er zullen juridische stappen volgen tegen de betrokken Tribunaal-functionarissen, rechters zowel als aanklagers, wegens het aan hem opleggen van een wrede en onmenselijke behandeling in het kader van het Anti-Folterverdrag.

Een wrede en onmenselijke behandeling door Milosevic, een zieke man die al

Een wrede en onmenselijke behandeling door Milosevic, een ziek man die al jaren in acuut levensgevaar verkeerde, de noodzakelijke medische zorg te onthouden. Het Tribunaal-circuit heeft zich voorzien van immuniteit van strafvervolging. Maar handelingen in strijd met het Anti-Folterverdrag gaan daar aan voorbij.

Hij had een missie en daar stond hij voor

* Mr. N. M. P. Steijnen is advocaat.

Artikel is op 16-03-2006 verschenen in NRC, Opiniëpagina 9

Oorspronkelijk artikel in het Engels:

Article, published, partly, in the leading Dutch newspaper NRC Handelsblad on 16 March 2006, free for further publication.

TRIBUNAL HAD A MOTIVE FOR MURDER

Even when it ever would be evidenced beyond doubt that Milosevic was not murdered as a result of direct action, this still doesn't mean that there was not committed homicide against him.

Milosevic was, from the beginning in his cell in the Hague, a person affected by severe health problems. So it was, for malignant forces, easy to forecast that, in order to get rid of him, no direct attempts on his life, which always may bring about the risk of leaving traces, were necessary. And that a succession of secret actions, directly aimed at further undermining of his health were sufficient to make sure that he, sooner or later, was bound to succumb. Certainly if such secret actions against his health were conducted in combination with malicious medical negligence and the extreme stress put upon him by the working conditions and the expediency the tribunal forced him to.

Therefore, such a more sophisticated course of action would be far preferable to blunt direct liquidation.

Convincing evidence of deliberately undermining Milosevic's health

And there are, though there is no clue to direct murder, already at the moment quite a lot of convincing indications that Milosevic was killed in this indirect way.

The specific element of his, from the beginning, medical negligence is already a well-documented story, just like the enormous pressure put upon him by the tribunal by its devastating claims for expediency. These subjects require a separate description.

This article limits itself to some serious indications that Milosevic's health was deliberately undermined by covert direct actions. At least during a number of crucial episodes of his process. Episodes in which there have been persistent efforts to 'switch him off', to silence him. Unfortunately for the tribunal, periods of increased attempts to 'switch him off' turn out, viewed more closely, to coincide with a number of very suspect events discussed here below.

A failure for NATO was threatening

But first the following must be said.

In a climate where loyal friends of the tribunal have been given the monopoly over reporting in western countries, it is no wonder that an image has been created of the Milosevic trial that is completely alien to the reality.

In the discussions I have had with different people about Milosevic's death, the prevalent opinion was that no matter how valiant this man's resistance was, or alternatively, how impudent, the evidence against him was growing in a trial that went on for years and that he was a man who felt the ground sinking under his feet, now that the trial was drawing to a close. And who was thus ripe for some desperate act.

This cherished image thus elicits its own psychologisms.

So this image is dominant in western public opinion, resulting from persistent biased information, portrayed by bootlickers of the tribunal, passing themselves disguised as 'reporters'.

The reality concerning the Milosevic trial was diametrically opposite. A reality which can also be verified by everyone.

All one needs is to take the trouble of reading the trial transcripts.

It is nothing short of an objective and hard fact that it was not Milosevic who was under attack in his trial but the tribunal. And not only 'today'. When the prosecutors had to conclude their evidence after years, prominent Dutch newspapers, like the Volkskrant titled its article 'No conclusive evidence against Slobodan Milosevic' (VK 26 February 2004), and the NRC even chose the title: 'Case against Milosevic 'falls apart'' (NRC 28 February 2004).

This, already at that moment, matter of fact is, through the last years, clearly deeply sunk in collective subconsciousness, apparently as a result of the stereotyping, increasingly hammered by the tribunal protagonists that the tribunal was mercilessly busy nailing down the rogue Milosevic.

For years the prosecutors called hundreds of witnesses against him and rained tons of documents on him, but still a 'sound case' against him was missing.

Things got only worse for the tribunal when Milosevic finally started his defense. What the flatterers of the tribunal, passing themselves as reporters, hid from the general public in Western countries is that with the help of his witnesses Milosevic, more and more, wreaked havoc on what was still left from the accusations.

What he was able to show over the past 16 months, to a great extent with the help of Western witnesses, was not only catastrophic for his prosecutors but it was also so disastrous to NATO that it must have sent an alarm.

Just as the Western public opinion, misled and manipulated by a common front of politicians and media had to be reversed as regards the myth of the Iraqi weapons of mass destruction after the war of aggression against Iraq, in the same way Milosevic exposed at the tribunal systematically the Western

misconceptions about the NATO's war of 1999 against Yugoslavia.

Charge of chasing 'a Greater Serbia' no longer pursued

In August 2005 prosecutor Nice felt compelled to announce that Milosevic would no longer be prosecuted on the central indictment that he tried to create a Greater Serbia with violence.

This brought down the whole construction of the complaints raised against him, which was based on, and kept together by, the central charge that Milosevic, as the leader of a criminal organization, did everything to create a Greater Serbia.

During the tribunal's session on 29 November 2005, according to the transcripts of the proceedings, Milosevic reacted to this as follows:

'On the 25th of August this year, Mr. Nice, after three and a half year of trial, said that he was not prosecuting me on account of a Greater Serbia, and he ascribed that idea to me from the very outset, from his introductory remarks and then through the testimonies of almost half of even more than half of his witnesses who - his witnesses, who spoke of a Greater Serbia as my objective and answered questions put by him to them in that context. (...) What is the fate of these proceedings that have been going on for over three years where you and I, and probably the other side, thought that I was being tried for a Greater Serbia, which was the objective of some kind of alleged joint criminal enterprise? So what was what we tried to deal with when putting questions to the witnesses and in dealing with all the evidence, because that is what Mr. Nice was alleging through his witnesses? So then, what is the legal validity of that part of the proceedings, when we are all being deluded into believing that this was the main objective of the Prosecution? So what's the point of all these witnesses who talked about a Greater Serbia as my primary goal here? Are you going to take that out of the evidence, or are you going to let me examine them further? Also what about this joint criminal enterprise? And what would its objective be after this change? And what is this phantom of a joint criminal enterprise that is being discussed here? And what is it that is exactly being alleged? People who are sitting here, including you, on the one hand, simply cannot know all the things that are referred to in all these documents that Mr. Nice served - a million pages, no less - and no one knows what the Prosecutor is prosecuting, including the Prosecutor herself. She doesn't know either. I think even Franz Kafka would feel that he did not have great imagination compared to this.'

Further havoc to NATO's carefully spinned positions

But the damage, caused by Milosevic to the Tribunal, was getting even bigger. And it turned against the Western accusers themselves like a boomerang.

Milosevic presented, again with mostly Western witnesses, forceful evidence that there was no humanitarian emergency in Kosovo on the eve of the NATO war of 1999 against Yugoslavia, that the KLA was conducting a large-scale terrorist campaign at the time, that international terrorism had secure positions in Bosnia while it was being supported by the West throughout the 1990's, that the Twin Towers suicide terrorist Hattar resided there for a number of years in the 1990's and that Osama Bin Laden was received by the
 Serbian president Jankovic in November 1995

Bosnian president izetbegovic in november 1995.

It became a reflex for the tribunal judges to immediately dismiss these last testimonies as 'irrelevant'. Obviously, they attempted to keep a lid on such explosive announcements.

As if this had not been bad enough for the tribunal's case, Milosevic's witnesses gave also evidence that the Albanians were not driven out by the activities of the Serbian army in Kosovo but mostly as a result of the intensive NATO bombings and the intimidation by the KLA. For that reason there were also relatively more Kosovo Serbs among the refugees than Kosovo Albanians during the 1999 war.

When Alice Mahon, who was a member of the NATO Parliamentary Assembly at that time, finally gave evidence that the civil population was openly terrorized by the NATO bombings in the 1999 war, Milosevic was found dead a few days later.

Motives on NATO's side

Milosevic thus did not have a motive for suicide but the tribunal-entourage working for NATO did have a motive for murder. And let there be no misunderstanding that the tribunal is swarming with officials who have close connections with NATO. When the former vice-prosecutor Hewitt stepped back, he already stressed in an interview with the Dutch newspaper NRC Handelsblad that countless tribunal officials spent at least as much time at the US Embassy in the Hague as at the tribunal's office.

The case was getting completely out of hand for NATO(countries), the instigators and the financers of the tribunal. Earlier attempts to silence Milosevic by assigning him a lawyer and to reduce him to silent 'attendance' in his own trial failed. Then there was the unexpected factor which the tribunal could not control, namely the massive refusal of the witnesses to appear as witnesses under such conditions in the first place. Under this massive boycott the trial was on the verge of disintegrating.

It is obvious that enormous interests are at stake. After Abu Graib and Guantanamo Bay, people, also in the West, are less gullible regarding the Western scruples in matters concerning human rights.

Milosevic's determination

I am one of the few Dutchmen who has had candid discussions with Milosevic. That way, I have had the opportunity to get to know him personally, as well as his standpoints and motives, in an informal setting. I can say that as a lawyer I have seldom met anybody who was so convinced of his case. And of his possibilities to prove it. If something escaped him, that was commonplace intrigues. He had a mission and he stood behind it, without reservations.

Also his assigned counsel Steven Kay declared 11 March 2006 on BBC World that he spoke with Milosevic just some weeks ago about suicide. Kay stated that he could not imagine that Milosevic had undertaken any suicidal action, that Milosevic, to his opinion, was determined to bring this fight before the tribunal to an end and that Milosevic told him that he had not waged this legal battle with an intention finally to bring at stake his own life.

This opinion is shared by everyone who was in close contact with Milosevic. He was firmly determined to finish his job.

The next witness, scheduled to testify, the former Montenegrin president Momir Bulatovic, told a news conference that Milosevic, during the last months of his life and imprisonment, was 'strongly and deeply' convinced that he was being poisoned by the tribunal.

Bulatovic stipulated:

"The crown proof that Milosevic was poisoned is the Hague tribunal's indifference - the tribunal did nothing - although the medication was found in his bloodstream on 12 January, while the results of tests were given to Milosevic only on 9 March."

He also stated:

"On 9 March, Milosevic spoke to the assistant of the imposed defence lawyer, Gillian Higgins and asked her to refer to the court council his request that an independent medical commission establish whether he was being poisoned."

And H.E. James Bissett, the former Canada's Ambassador to Yugoslavia from 1990 to 1992, who testified as a witness on February 23-24 said in an interview with CKUK's 'Monday's Encounter':

"When I went to see him in penitentiary in the Hague, Milosevic was dressed very casually. (...) He looked good. He had good color. He was relaxed. He had a sense of humor. He was obviously busy trying to prepare for my testimony and he struck me as being reasonable content with the way the trial was going on."

And:

"The following day, however, it was in the afternoon around five o'clock after two or three hours with him, he suddenly became flushed in the face and clasped his hands to his head. I was startled and asked if he was all right. He answered that he was O.K. and explained that he suffered from a loud ringing sound in his ears that seemed as though he was speaking in an empty pail. He told me that although his blood pressure was under control he had this constant ringing and echoing sounds in his head."

And, finally, Socialist Party aide of Milosevic, Milorad Vucelic, recounting a phone conversation the day before Milosevic's death, declared that the ex-president was very defiant:

"He told me, Don't worry, they will not destroy me or break me; I shall defeat them all".

More than 200 pages appeals to the tribunal to stop it to endanger his life

If "they" did not kill Milosevic, for which they had every power and opportunity in a setting like the prison, then they drove him to death. The warnings, appeals and supplications by organizations that were sympathetic to him to stop compromising his life and health, consists of more than 200 pages accumulated over the years.

Not only medical negligence

But, as already stipulated, also strong indications remain that there was not only a matter of medical negligence but there are also strong indications that his health deliberately and directly was undermined during, certainly, at least some crucial periods of his process.

The final piece is constituted by the very suspect events during the first period of 2006. After it became clear that it would be impossible to stop Milosevic to continue, through his witnesses, to establish facts which are for NATO and its usual tales about the recent Yugoslav history highly compromising.

In January 2006 a drug used to treat leprosy and tuberculosis, and interfering with medicines Milosevic was taking for high blood pressure and vascular disease was found in his blood samples, but this was never made public until shortly before his death.

According to an official statement after Milosevic's death by the tribunal's registrar Holthuis, the tribunal would not have not been informed about this medical report before March 7, 2006. Neither Milosevic himself was informed before this date about this medical report.

This state of affairs raises the more suspicion since, normally, Milosevic received all medical reports concerning himself shortly after his examinations and so did the tribunal, when it was the commissioner of the medical reporting.

Urgent questions

So the question raises: why this report was kept secret for such a long time? And who decided to keep this report secret for such a prolonged period of time?

This are the more urgent questions because there is no doubt that this drug in his blood was extremely dangerous for him and made him to be in acute mortal danger.

So who decided to keep him for such a prolonged period in mortal danger? Those who decided to keep this highly explosive and alarming medical report secret for two months must also have been well informed about the content, and, as a consequence, they must have been fully aware that Milosevic's life was at stake by the drugs found in his blood. Were it the same forces which applied these drugs to him?

These drugs must have had a further devastating effect to his health and everybody could see this further deterioration of his health reflected in his whole appearance. Despite this clear signal, the trial chamber didn't take any measure in favour of him, which might have shown any feeling of responsibility for his obviously further declining health.

Finally Milosevic felt forced to file a request at the tribunal to seek medical relief and treatment in Russia.

Those malicious forces responsible for the fact that this highly alarming medical report remained secret for such a prolonged period also succeeded in

keeping it secret till after the tribunal had decided upon this request. On February 24, 2006, this request was denied by the trial chamber.

If the trial chamber knew, at the moment of its ruling, about the content of this report, then there can be no other conclusion than that the tribunal's judges were part of a plot hatched against Milosevic, or even the inspirators of that plot.

Because then it would be sure that, despite that they were aware that Milosevic's life was seriously endangered by extremely harmful drugs in his blood, they deliberate would have ignored and concealed that.

If the judges of the trial chamber really would not have been familiar with the content of the report before it was given to Milosevic, nevertheless a number of questions remain.

The most urgent questions which, then, will remain are: why the judges refrained from insisting on getting acquainted with the content of this report as soon as possible and why they accepted that the release of this report remained forthcoming?

Was this simply because the judges of the trial chamber were not interested in the health of Milosevic at all?

Or was there something more behind it?

Was it, maybe, more convenient to the tribunal's judges 'to be not wiser' and was it, consequently, a matter of tactics for the trial chamber's judges to abstain from insisting upon the release of the report?

So that they could hold a free hand to dismiss Milosevic's request for medical treatment in Moscow?

Or were they even secretly tipped about the tendency the report and and was this enough knowledge for them to abstain from further insistence upon a full release?

Bad faith by the trial chamber anyhow

Anyhow, it is a matter of fact that the trial chamber's judges have not taken any action in order to be able to take into account the content of this pending medical report in their pending decision upon Milosevic's request for medical treatment in Moscow.

This alone is already giving evidence of their bad faith with respect to Milosevic.

Refusal to allow treatment in Moscow

Further evidence of their bad faith with respect to Milosevic follows from the reasoning of their ruling, which states:

"The Chamber notes that the the Accused is currently in the latter stages of a very lengthy trial, in which he is charged with many serious crimes, and at the end of which, if convicted, he may face the possibility of life imprisonment. In these circumstances, and notwithstanding the guarantees of the Russian Federation and the personal undertaking of the Accused, the Trial Chamber is not satisfied that the first prong of the test has been met - that is, that it is more likely than not that the Accused, if released, would return for continuation of his trial "

released, would return for continuation of his trial.

As already stated by Andy Wilcoxson, member of the Slobodan Milosevic Freedom Centre The Hague on the February 24, 2006 edition of his site www.slobodan-milosevic.org/hague.htm:

"What the tribunal is saying here is that the Russian Government can not be trusted to apprehend a 64-year-old man with a heart condition if he tried to escape. For all its empty rethoric about human rights, what the Hague Tribunal has shown by its decision is that it is perfectly happy to imperil a man's life just for the sake of politics."

This was written by Andy Wilcoxson, not realizing that he really forecasted by this Milosevic's death only two weeks later.

Earlier the tribunal allowed people accused to go back to Kosovo and Montenegro. Like, for instance, Pavle Strugar for a hip replacement surgery. Why it has more trust in the government of Montenegro or the 'interim administration' of Kosovo than the Russian Federation, which has given its word to return Milosevic, is not explained, but the insult to a permanent member of the Security Council is inescapable.

The day after his death a report posted on the official website of the Russia Federation's Ministry of Foreign Affairs stated:

"Russian doctors were ready to offer him due assistance and the Russian authorities guaranteed the fulfillment of all related ICTY requirements. Unfortunately, despite our guarantees the tribunal refused to give Milosevic a chance to get treatment in Russia."

On March 15, 2006, the head of the Russian medical team, which had been prepared to treat him in Moscow, Leo Bokeria, member of the Russian Academy of Medical Sciences, declared at a press conference in the Hague:

"If Milosevic was taken to any specialised Russian hospital, the more so to such a stationary medical institution as ours, he would have been subjected to coronographic examination, two stents would be made, and he would have lived for many long years to come. A person has died in our contemporary epoch, when all the methods to treat him were available and the proposals of our country and the reputation of our medicine were ignored."

And:

"It's a great regret that they did not heed our numerous appeals during examination. The point is that a man who had suffered from a complex illness and the heart and vascular system was not examined adequately, and thus naturally he could not be cured. If he had had a coronary arteriography...then of course he would have undergone surgery or a bypass and he would be alive".

Finally top Russian heart specialist Bokeria said he believed the right medical examinations of Milosevic could have prevented his death.

Deliberate delay of the release of the medical reporting - more questions

If the trial chamber's judges really didn't know anything about the content of the medical report which revealed the drugs in his blood, it must be

concluded that those malicious forces who were after Milosevic's physical destruction must have deliberately delayed the release of this report. In order to prevent that their positive knowledge that Milosevic's life was seriously endangered would become common.

After all, there is no denying the fact that the release of this ominous report was delayed for two months. And, considering the highly alarming content and the fact that the report even had to deal with a life-threatening situation for Milosevic, it must be held for sure, unless still the opposite would be evidenced, that this was done deliberately.

So if it were not the trial chamber's judges who spearheaded this final conspiracy against Milosevic's life, than other tribunal official must have been responsible for that.

According to Holthuis, the tribunal's registrar in his above-mentioned official statement, the trial chamber of the tribunal also received the report only March 7, 2006, but without taking any action. So why not?

If the trial chamber's judges would have been trustful, they of course would have taken action immediately.

The more because their daily experience with Milosevic and the fact that they simply must have been aware that he was in a growing bad health.

But no alarm, no action from the trial chamber's judges after they got familiar with the content of this report.

Instead, they did nothing at all.

They only silenced the very existence of this report, and its very alarming content.

Milosevic pointed out the existence of the report to the outside world, not the tribunal

For it also should be stressed that it was not the tribunal which finally released the existence of this highly disturbing medical report, and, consequently, the existence of these highly worrying medical facts, but Milosevic.

Through a letter, a cry for help to the Russian government, which become public only after his death.

So the existence of this medical report became only public after the text of a handwritten letter emerged, dated March 8, send by Milosevic to the Russian Minister of Foreign Affairs and asking for active steps by the Russians in order to bring about a medical treatment for him in Russia.

This letter stated, as far as relevant:

"I think that the persistence, with which the medical treatment in Russia was denied, in the first place is motivated by the fear that through careful examination it would be discovered that there were active, wilful steps taken, to destroy my health throughout the proceedings of the trial, which could not be hidden from Russian specialists.

In order to verify my allegations, I'm presenting you a simple example which you can find in the attachment. This document, which I received on March 7,

shows, that on January 12th (i.e. two months ago), an extreme strong drug was found in my blood, which is used, as they themselves say, for the treatment of tuberculosis and leprosy, although I never used any kind of antibiotic during this 5 years that I'm in their prison.

(..)Also the fact that doctors needed 2 MONTHS (to report to me) can't have any other explanation than we are facing manipulation. (emphasis added by the author). In any case, those who foist on me a drug against leprosy can't treat my illness; likewise those from which I defended my country in times of war and who have an interest to silence me."

Not directly being poisoned doesn't mean that Milosevic was not deliberately killed

At the autopsy performed by the Netherlands Forensic Institute (NFI) it was established that Milosevic died as a result of a cardiac arrest and that there were no traces of drugs in his blood.

However, as far as the results of this autopsy are considered reliable, this only proves that he was not directly poisoned at the eve of his death.

But this outcome, in no way, establishes that there were not, in an earlier stage, deliberate efforts to undermine his health.

In order to imperil, step by step, his life.

Alarming signals in November 2002

Already in 2002 there had been alarming signals that Milosevic deliberately received drugs which were damaging his fragile health.

On 23 November 2002 the leading Dutch Newspaper NRC Handelsblad reported titled "Milosevic got wrong medicine", as far as relevant here:

"In the Scheveningen prison Slobodan Milosevic was given the wrong medicine, causing his blood pressure to rise very quickly. This was why at the beginning of this month the trial against the former president of Yugoslavia was suspended. Sources within the tribunal have confirmed this. However a spokesman for the Tribunal denies that mistakes were made. He refuses to discuss the issue further on grounds that "This is about the privacy of the defendant."

On 18 November 2002 a cardiological report was handed over to Milosevic, resulting from a medical examination on November 15th, which stated inter alia:

"PATIENT HISTORY

In recent weeks during trial again steep blood pressure up to around 220/120 to 130 mmHg. The patient had no other complains related to this. I am now asked to make a prognosis regarding Mr. MILOSEVIC's blood pressure and determine whether the patient is still fit to stand trial."

And further, under the paragraph "Discussion":

"During the trial again strong increase in blood pressure. Most likely a combination of an existing tendency to hypertension and the mental pressure of the trial."

This all was going on exactly in a time period that the prosecutor was vehemently making fresh attempts to convince the trial chamber that it was urgently needed to force Milosevic to accept counsel and to waive his right

urgently needed to force Milosevic to accept counsel and to usurp his right to defend himself.

In order to silence him.

So in view of this purpose there were, at that very moment, good reasons to deteriorate his health and to cause a situation that his blood pressure got persistently out of hand.

In order to bring him into a state of health which would it make impossible to him to conduct his own defence.

Alarming signals in August 2004

Two years later, the prosecutor did again her utmost to drive Milosevic out of his own defence. And, instead, to make Kay his spokesman in court, while Milosevic again furiously opposed this attempt to move him out.

During his inspired plea against these renewed infamous attempts in the court session of September 1, 2004, Milosevic stipulated that he was fit enough to continue his own defence and, subsequently, stressed the incident mentioned hereafter:

"Therefore I wish to reiterate: My right to defend myself is something that I will neither accept having diminished nor will I ever waive it. Please bear that in mind.

And you can reach your own decisions, but I receive the medicaments given to by your people, your employees.

What is happening here, I don't know, but I can bring the whole floor of the Detention Unit here to testify what happened when the food I had was exchanged with the food of the person across the passageway, and there was a big to-do about setting things right, although the food apparently was the same. It appeared to be the same. And I did not raise the issue. I don't know what was going on. But please be kind enough to bear in mind that when, for three years, they have been saying one thing and now suddenly they turn around and say something else, I am right in having suspicions. My suspicions may or may not be justified, but they are well grounded."
(Trial transcripts September 1, 2004 - pages 32351 to 32351)

The last remark was regarding his doctors, who had always stated, until that very moment, that he was enough fit to defend himself, but now had taken the opposite position.

And again, also that specific period of this incident was a crucial one in the attempts of the prosecutor to topple Milosevic's own defence. And this time the Prosecutor succeeded: Kay has been installed as counsel.

But even this attempt finally failed, because, as already pointed out, the process threatened to fizzle out since the witnesses refused to show up. And so the tribunal and the prosecutor were forced again to back down. And, grinding their teeth, they were forced to re-establish Milosevic's right to conduct his own defence.

So there was only one way left to silence Milosevic.
An ultimate and definitive one.

Legal steps against the tribunal's officials

Over the recent years I have acted repeatedly on Milosevic's behalf. In

trials to defend his fundamental human rights within the Dutch legal order. In that context, he has empowered me to take whatever steps were necessary at a given moment. That was the case with the trials against the Dutch State after his kidnapping to The Hague, the proceedings against the then 'amicus curiae' Wladimiroff, against Kay, who threatened to usurp his right of defense, etc. Similarly, legal steps will be taken against the relevant tribunal officers, judges as well as prosecutors, on account of the cruel and inhuman treatment in the context of the Anti-Torture Treaty, a cruel and inhuman treatment by, at least, denying Milosevic, a sick man whose life was in danger for years, the necessary medical care. And by not giving him the support that was necessary, as was evident by the state of his health for years.

The tribunal's officials have protected themselves with a broad immunity from prosecution. But acts contrary to the Convention against Torture are excluded.

Mr. N.M.P. Steijnen

23-4-06
Sagittarius

Van: "donald duck"
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 13 april 2006 16:28
Onderwerp: Marko

Dear Mr. Steinen,

Mr. Rakic had forwarded your Email message to me. We are willing to begin the process against Dr Falke, Dr Aarts and some others before the Dutch courts. As I see and as I've heard from both of my parents, you are well informed about everything concerning ICTY and UNDU and, most important - well intended. We don't mean to send anyone to the jail but we do want to prove and confirm that the ICTY bears the responsibility of my father's sudden death. This may be by now achieved only by pursuing those doctors and, we should discuss the issues you've mentioned to Mr. Rakic.

If you wish to participate in this, you'll need the POA from the family and we should be in touch. Please respond when you are able to.

Best regards

Marko Milosevic

Blab-away for as little as 1¢/min. Make PC-to-Phone Calls using Yahoo! Messenger with Voice.

Sagittarius

Van: "donald duck"
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 13 april 2006 16:28
Onderwerp: Marko
Dear Mr. Steinen,

Mr. Rakic had forwarded your Email message to me. We are willing to begin the process against Dr Falke, Dr Aarts and some others before the Dutch courts. As I see and as I've heard from both of my parents, you are well informed about everything concerning ICTY and UNDU and, most important - well intended. We don't mean to send anyone to the jail but we do want to prove and confirm that the ICTY bears the responsibility of my father's sudden death. This may be by now achieved only by pursuing those doctors and, we should discuss the issues you've mentioned to Mr. Rakic. If you wish to participate in this, you'll need the POA from the family and we should be in touch. Please respond when you are able to.

**Best regards
Marko Milosevic**

Blab-away for as little as 1¢/min. Make PC-to-Phone Calls using Yahoo! Messenger with Voice.

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "donald duck"
Verzonden: donderdag 13 april 2006 19:58
Onderwerp: Re: Marko
 Dear Mr. Milosevic,

First I have to offer you and other members of the family, your mother and your sister, my condolences with this impassable loss of your father.

His invaluable importance for history will become more and more apparant in the next future.

However, for you it means the irreversible lost of your father in the first place. As it is also for your sister, the lost of her father . An for your mother the irriplaceable lost of her man.

So bring them my salute and sincere sympathy.

Also to me personally it was an enormous shock.

When I came at home on the day of his death, late at night, without hearing any news on radio or TV, I found a note of my wife, who was already gone asleep, at my desk, saying:

"Mr. Milosevic passed away. It was on TV. This candle of pure wax is burning for Sobodan Milosevic, for his effort for the pure thruth and justice."

I certainly am prepared to undertake, on your behalf and/or on behalf of your family.

As you know, I earlier instituted, on your fathers behalf, several legal proceedings here in the Netherlands.

Directed at the protection of his human rights within the Dutch legal order. One legal proceeding we pursued up to the European Court of Human Rights. Unfortunately, the last one was declared inadmissible, since, according to the Court, there was the obligation to exhaust at first all (Dutch) domestic proceedings. We hoped to circumvent this obligation, since the District Court's ruling stated explicitly that there was by no way any jurisdiction for Dutch judiciary with respect to the tribunal's actions. Which would open a direct way to the European Court, if the court would agree with this view. However, apparently it didn' t.

I am still disappointed that it seemed impossible to raise enough fund to re-start proceedings ending up again at the European Court, since we had, as to content, certainly a sound case !

I also took already before legal steps against one of his doctors, Dr Van Dijkman, but your father decided in a later stage to cancel this proceedings. He argued against me that we had to consider that Van Dijkman was 'not the real enemy', and I guess he sought harmony with the men at that specific moment.

I recommend the reading of my article recently posted on

www.slobodan-milosevic.org/hague.htm. In this article I raise a lot of questions which emerge from your fathers death. To my opinion, there are strong indications that there was more than only medical negligence.

There must haven been, at least at certain periods of the proceedings, also deliberate positive interference, directed at actively undermining his health.

Of course I realize that you are in a far better position to assess this issue, because of your close contacts with your father, so I will be very glad to hear your comments to this specific points.

So, at least to my - provisional - opinion, not only his doctors are responsible for failure and or negligence, but also 'certain forces' at the tribunal must have played a direct pernicious role.

If you decides to proceed against the doctors involved, we have, according to Dutch legislation, to address the Disciplinary Board of Medicins in the Hague. And file complaints at that Board.

The Disciplinary Board cannot send people to jail, but those medicins, if convicted, may, ultimately as the most severe penalty, be sanctioned with a prohibition to execute their profession as a physician furthermore.

This as far as there is a suspicion of medical failure, or of medical negligence.

If there is a realistic suspicion which goes further, and one would establish culpability of certain of his doctors to his death, homicide, then we also may file a complaint at the public procesutor in the Hague against (some of) those doctors, demanding their prosecution according to the Dutch general penal law.

This instead of addressing the Disciplinary Board for Physicians.

This as far as his doctors are concerned.

With respect to the tribunal-officials which may be responsible for direct action against his life, as I mention in my article posted at

www.slobodan-milosevic.org/hague.htm, we also may launch a complaint against specified officials, like the prosecutors Nice and Del Ponte, and/or the judges of the Trial Chamber and/or MacFadden, the director of the UN Penitentiary Unit, demanding their prosecution as 'instigators or accomplices to his death by systematically and deliberately undermining his health'.

If this complaint will be dismissed by the prosecutor, the subsequent possible step is bringing the complaint up to the Court of Appeal in the Hague.

Then there would be a public hearing, which, at least, will guarantee a lot of media attention.

When the complaint also will be dismissed by the Hague Court of Appeal, it, ultimately, will be, to my opinion, possible to pursue the case at the level of the Committee against Torture of the UN Convention against Torture.

Since I will propose to take the line of this UN Convention and to argue that there has been at least 'a cruel and inhumane treatment' in the sense of Article 16 of this UN Anti-Torture Convention in the Scheveningen premises, because of the fact that an appeal to this specific Convention is the only way to institute legal action against the tribunal's officials, which have protected themselves with immunity from legal action in the Netherlands by way of a number of treaties.

However, nevertheless the UN Convention against Torture overrules this immunity. And so we may make a hole in this immunity they certainly will take recourse to.

best regards,

Nico Steijnen

As you also already may have heard, I had already

— Original Message —

From: [donald duck](mailto:donald.duck)

To: sagitar@hetnet.nl

Sent: Thursday, April 13, 2006 4:28 PM

Subject: Marko

Dear Mr. Steinen,

Mr. Rakic had forwarded your Email message to me. We are willing to begin the process against Dr Falke, Dr Aarts and some others before the Dutch courts. As I see and as I've heard from both of my parents, you are well informed about everything concerning ICTY and UNDU and, most important - well intended. We don't mean to send anyone to the jail but we do want to prove and confirm that the ICTY bears the responsibility of my father's sudden death. This may be by now achieved only by pursuing those doctors and, we should discuss the issues you've mentioned to Mr. Rakic.

If you wish to participate in this, you'll need the POA from the family and we should be in touch. Please respond when you are able to.

Best regards

Marko Milosevic

Blab-away for as little as 1¢/min. Make PC-to-Phone Calls using Yahoo! Messenger with Voice.

Sagittarius

Van: "Ian Johnson" <i-johnson@lineone.net>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: vrijdag 14 april 2006 14:52
Onderwerp: CDSM: Requiem for Milosevic - Edward W. REQUIEM FOR MILOSEVIC

COASTAL POST online April 2006.

Requiem For Milosevic

By Edward W. Miller

"I'll be the judge and I'll be the jury," said cunning old Fury. "I'll try the whole case and condemn you to death." (Alice's Adventures in Wonderland) Lewis Carroll, 1865

"Serbia has never had only Serbs living in it... I am truly convinced that... Socialism ... being a progressive and just democratic society, should not allow people to be divided in the national and religious respect." (Milosevic speech made in Kosovo in 1989)

On March 13th, 2006 (NY Times) Slobodan Milosevic was found dead in his prison cell in the Hague. After suffering during his four years in prison from high blood pressure, Milosevic had recently asked the Court's permission to seek medical treatment in Moscow where his son and wife were living.. She had been facing possible indictment by the Serbian government. The Hague Court's Chief Justice declined Milosevic's request. An autopsy performed in the Netherlands determined his death to be from coronary disease though some had accused the authorities of murdering him.

Milosevic's body was flown from the Netherlands to Belgrade, where, as Daniel Williams noted : (Washington Post 16 Mar) "The trip into the city of his flag-draped coffin provided signs that Milosevic still inspires some measure of adulation. Several hundred mourners lined part of the road and tossed carnations at the hearse. When the vehicle reached the St. Sava Hospital morgue, supporters waved the red flags of his political party, some clutching photos of the former leader." His coffin was placed inside Belgrade's Museum of the Revolution for two days of public viewing, where on March 18 well over 50,000 Serbs massed on the central square here ...in the public wake, representing, in this nation's deep divide, either his final victory or one last embarrassment for Serbia at his hands. (New York Times, Mar 19) The following day he was buried at his own residential compound in Pozarevac, his home town 50 miles east of Belgrade. The government rejected burial in a section of Belgrade's central cemetery called the Lane of the Greats.

Just as Gaius Julius Caesar, Rome's general during her Gallic wars, paraded the captured Versingetorix, brave leader of the revolting Gauls, in chains before the Roman populace before executing him in 45 BC, just so, Clinton and our Western media paraded Milosevic, as the Serb's criminal, before a misinformed public before he was murdered in the Hague prison. A routine coronary bypass, easily available in Moscow might have added years to the life of this man who died at age 62. To many of his countrymen, Milosevic was a hero, a tough politician who fought a defensive battle against those Western countries which had been tearing apart his beloved Yugoslav Federation for their colonial economic gain.

Twice elected president of the Serbian Republics, and once President of Yugoslavia, Milosevic during his last years in office was increasingly demonized by Western media while he resisted the dismemberment of his Yugoslavia, the only country in Europe which would not dismantle its welfare state and public sector economy. A campaign of disinformation and villification provided the media cover under which NATO politically and militarily destroyed the Federal Socialist Republic of Yugoslavia and then decimated the Kosovo, a Yugoslav economy, leaving millions homeless, cities in ruins, factories and refineries smoking environmental hazards and highways and rivers (the Danube) obstructed and useless. The 78 days of intense NATO bombing, in 1999 destroyed Serbia's economic infrastructure, laying bare its remaining government-owned and private businesses to the predatory jackals of international commerce to seize at rock-bottom prices. The Western-controlled election which followed the military devastation left Milosevic only marginally defeated but a run-off election, demanded by Yugoslavia's Constitutional Court never took place. It was canceled by NATO.

Much of the intrigue associated with the breakup of the Yugoslav Federation was hidden from the public, however, Jared Israel and other investigative political writers from the USA, Canada and the Netherlands had earlier reported that Senator Biden, with Clinton's special envoy to the Balkans, Robert Gebard, confirmed during the July 1999 Senate hearings on Yugoslavia, that: "The US pays and controls the so-called 'independent democratic' opposition." ... "In the two years leading up to the Kosovo crisis, we spent \$16.5 million in support of Serbian democratization... Gebhard's millions had "funded or even created political parties, radio stations, even trade unions." The Senate had previously voted \$105 million to the Yugoslav opposition. Jared, et al, noted: "If any hostile foreign power did that in the USA, their local agents would be thrown in jail."

Clinton's top advisor also testified that the US distributed money in Yugoslavia via the National Endowment for Democracy, which calls itself "non-governmental" but is actually funded by Congress, and does openly what our CIA does under cover, recruiting peace and democracy activists, and "independent economists." During those Senate hearings, Senator Biden said: "... We are kicking the living hell out of Milosevic. There ain't no alternative left... My dream is to visit Milosevic in prison."

Jared's investigative group added: "These (Serbian) people were wined and dined and paid well. With fellowships, scholarships,

and internships, they were made to feel they were tomorrow's leaders in the American Empire." Recruited reporters were overnight transformed into "independent journalists" who took over newspapers, radio, TV stations, and TV shows. Small underground print shops and distribution networks were set up. The international financier and crook, George Soros, using his Open Society Institute, had spent millions, both working with the CIA and funding "independent" media and other organizations in Yugoslavia. Almost a year before the Serbian election, leaders of OTPOR, a US-funded student resistance movement, attended a seminar on "Non-Violent Resistance" at the Hilton Hotel in Budapest, Hungary, some 12 miles across the border from Serbia where, American pollster Doug Schoen briefed the students on strategies for toppling Milosevic and in the months following, US-funded consultants "played a crucial role in virtually every facet of the anti-Milosevic drive, running tracking polls, and training thousands of opposition activists."

US taxpayers paid for 5000 cans of spray paint to scrawl anti-Milosevic slogans across Serbia, and 2.5 million paper stickers to paste on walls across the country, with the slogan: "GOTOV JE" (he's finished) and a clenched fist. Over three tons of these stickers were plastered across Serbia. As one, Serbian pollster noted: "The brand to sell was Kostunica. The brand to beat was Milosevic." Retired US Army colonel Robert Helvey briefed OTPOR students on non-violent civilian actions, organizing strikes, communication, undermining a regime's authority and overcoming personal fears. Eventually, OTPOR trained over 70,000 "activists."

Had Yugoslavia been a totalitarian state, the US strategy would not have worked, but Milosevic's free society gave western backers their all-important opening.

Before the NATO bombing, Yugoslavia had 101 radio and TV stations, most independent. Belgrade alone had 14 daily newspapers. Even rival Albanian groups sold opposition papers on Belgrade streets. On voting day, polling places across Yugoslavia were monitored not only by foreign experts, but by student activists trained by OTPOR. The media declared Kostunica "winner" by a slender margin, and thousands of demonstrators surged through the streets of Belgrade.

However, when Belgrade's Constitutional Court ordered a run-off election, the Western powers, using OTPOR and trained activists brought to Belgrade by the DOS party, created riots, protesting any run-off. Police fired tear-gas as the crowd stormed the federal parliament, smashing windows and destroying files and computers, and setting fire to office equipment, even destroying that Serbian Television station RTS previously bombed by NATO.

NATO then declared Kostunica "winner" and canceled the runoff election." US-trained activists carried out a three-day reign of terror against Milosevic's Socialist (SPS) Party. Members were threatened and physically beaten, SPS offices broken into and destroyed across Serbia, and SPS-radio and TV stations were seized. Thus the US and Germany, supported by other NATO countries, first subjected democratic-socialist Yugoslavia, to 78 days of fierce NATO bombing, and then politically seized power in a carefully rigged election.

In the midst of this NATO savagery, on October 2nd, 2000 Milosevic via the media addressed his people in an effort to outline for them the West's subversive campaign to destroy his country. Exerpts are as follows:

"Honored citizens.. I'd like to explain my views on the political situation in our country... As you know, efforts have been underway for a whole decade to put the whole Balkan Peninsula under the control of certain Western powers. A part of the job was accomplished by establishing puppet governments in some countries... transforming them into countries with limited sovereignty or no sovereignty at all. Because we resisted, we have been subjected to all the pressures that can be applied to people in today's world... There has been a group amongst us which, under the guise of being pro-democratic, has in fact represented the interests of the governments attacking Yugoslavia. The group calls itself the "Democratic Opposition of Serbia" (DOS)... represents the armies and governments which recently waged war against Yugoslavia... With the establishment of an administration... installed by NATO, Yugoslavia would be quickly dismembered.."

All governments controlled by foreign powers speedily become impoverished in a way that destroys all hope... a great division into a poor majority and a rich minority... national humiliation, state fragmentation and social misery... lead to forms of social pathology... crime would be the first. One of the obvious consequences of takeover is the loss of national identity... the greatest defeat a nation can know... The leaders of this (DOS) are trying to stop production, all work, all activity. Using money that is being shipped into the country, they are bribing some, blackmailing or harassing others, organizing strikes, unrest and violence. I consider it my duty to warn the citizens of our country about the consequences of the activities financed and supported by NATO."

While our media was hiding from Americans their government's pre-emptive campaign to destroy the Yugoslav Federation and criminalize its leaders, a few investigative journalists reported Washington's activity in detail.

Writer Michael Parenti wrote: "For the better part of a decade, the US public has been bombarded with a media campaign to demonize the Serbian people and their elected leaders. During that time, the US government has pursued a goal of breaking up Yugoslavia into a cluster of small, weak, dependent, free-market principalities. Yugoslavia was the only country in Europe that would not dismantle its welfare state and public sector economy... it still is charting a course not in keeping with the New World Order."

From the Jordan Times (12/04/2000) Alexander Schlevogt reported: "The war over Yugoslavia was fought not only inside the country, but also on a global front, through the international public opinion... the strategy proved successful. During the whole string of events that lead to the toppling of the legitimate president, America used its flagship propaganda mouthpiece, CNN, to

broadcast manipulated information to a global audience. In addition, television stations together with American coercion, most governments and people spoke with the same voice (and picture)... CNN manufactured and told a one-sided propaganda tale... conveying the impression that the whole people in Yugoslavia not only opposed the president, but deeply despised him." The whole intent behind Washington's ten-year Balkan adventurism had been to first disassemble that Federation of Yugoslavian States (structured by Tito toward the end of WWII ..), and then present these small once-socialist countries on the silver-platter of "democratization" to feed the rapacious appetites of international business, the IMF and the World Bank."

The process had its beginnings shortly after the fall of the Berlin Wall in 1989 when political groups in both Washington and Berlin visualized the Balkan States as potential targets for first, military, and then economic exploitation. At Berlin's Brandenburg Gate on October 12, 1994, President Clinton referred to Germany's then-Chancellor, Helmut Kohl as "my principal partner in Europe." To create military backing for this colonization of the Balkans,

Clinton peddled that straw tiger, NATO across Europe to the border of Russian, while the arms industry lobbied our Senate for NATO expansion. Giant Lockheed-Martin in 1996 offered a \$2.3 million campaign fund contribution. Meanwhile, arms manufacturers, Saab/British Aerospace, Boeing/McDonnell

Douglas, and others, envisioning a central European arms market, spent millions on "voter education" in the projected NATO countries, thus violating local media laws regarding foreign contributions (The Nation, March 16, 1998). Early in 1998, the US Senate Foreign Relations Committee voted 16/2 to extend NATO membership to Hungary, Poland and the Czech Republic, followed by Senate approval in April of that year.

With minimal media coverage in the US, the Balkan countries were violently separated from one another as the West employed nationalist Tudjman in Croatia and Izetbegovic in Bosnia-Herzegovina to assist in "ethnic cleansing" of their Serb populations. Over 350,000 Serbian farmers were killed or expelled from their farms in eastern Croatia alone. Our CIA offered arms and military assistance (air cover), and dismantled the Serbian military and police communications systems, while stirring up anti Serb feelings in both countries.

Protestant Germany, along with the Vatican, had secretly armed the Roman Catholic Croats, while working politically to separate, first Slovenia and then Croatia from the Yugoslav Federation. Our media constantly demonized Slobodan Milosevic, as he tried in vain both to protect his Serbs and hold his Yugoslav Federation together.

In Bosnia-Herzegovina, our CIA even brought in thousands of its old Muslim mujahedin fighters from Afghanistan to help drive the Serbs out of their homes. Both the US and Germany using the UN and NATO, as well as compliant members of the EU to shield their activities, secretly supported ethnic cleansing of the Serbs from these states while both demonizing Milosevic and reporting Serb efforts to defend their lives and homes as "Serbian Terrorism."

CNN and other media reported Bosnia Serbs "raped anywhere from 25,000 to 100,000 Muslim women." Michael Parenti noted the Helsinki Watch could find no credible supporting evidence of these "atrocities."

As NATO bombs rained down on Yugoslavia and Kosovo, the anti-Milosevic and anti-Serb media campaign expanded exponentially. In the now infamous Racak incident, our ex-El Salvador ambassador William Walker, escorted foreign reporters to the "execution massacre of 45 Kosovo Albanians in a mass grave." However, foreign forensic experts brought in at Serb request discovered the bodies had been assembled at the "grave" from some distance, that rifle shell casings were missing and only one body had been shot in the head. European news reported these victims as killed in the crossfire actually filmed earlier by an Associated Press TV crew. So much for CNN.

The anti-Milosevic campaign continued up to his death. The US with NATO assistance had set up a pseudo "International Criminal Tribunal for Former Yugoslavia" to indict Serbs accused of crimes genocide. Milosevic was the NATO target.

As Black and writer Edward S. Herman pointed out: " On May 27, 1993 in the midst of the 78-day bombing of Yugoslavia, the US "International Criminal Tribunal's chief prosecutor, Louise Arbour, announced the indictment of Serb president Slobodan Milosevic and four associates for war crimes, as a "public relations coup to justify the NATO policies and help permit the bombing to continue." This pseudo International Tribunal was set up by the UN Security Council in the early 1990s "to serve the Balkan policy ends of its dominant members, especially the United States." ("Z" Magazine Feb. 2000) Toronto lawyer Christopher Black, specialist in International Law, stated this court in the Hague was illegal, and was instigated and funded by private US corporations and NATO. Black said that though the UN Security Council tried to legitimize it, the Council lacked the credentials to do so, since International Tribunals, could, under the UN Charter, only be established by the UN General Assembly, not the Security Council. The Hague, court's chief prosecutor, Carla Del Ponte, in an interview on 12 March 2006, in the Italian newspaper La Repubblica said: "Perhaps he did commit suicide. He could have done it as a last act of defiance towards us."

Manufacturing a crime to justify military intervention has become the custom in Washington. Noam Chomsky called it "the principle of retrospective justification," while political writer Diana Johnstone prefers "making the crime fit the punishment," saying, "In any case, the object is to present our military adventurism in such a way as to hide both intent and process, thus achieving tacit support from an uninformed public while avoiding such politically-embarrassing backlash as Washington suffered during the Viet Nam war. This smoke-and-mirrors approach to our little wars requires extensive planning." Johnstone* pointed out: "NATO's land is a gated community whose armed forces are being prepared to intervene worldwide, at the bidding of Washington, to defend members' interests..." adding: "Clinton has voiced a "new principle of international relations: the destruction or

displacement of peoples within states can justify international intervention." Thus Washington excused NATO's brutal destruction of Yugoslavia and Kosovo as "humanitarian intervention."

Americans had hoped that destroying a people to save them from some politician or political system, the so-called My-lai syndrome had been buried with the Viet Nam war. Not so." (* see her book on the Balkan wars: FOOL'S CRUSADE)

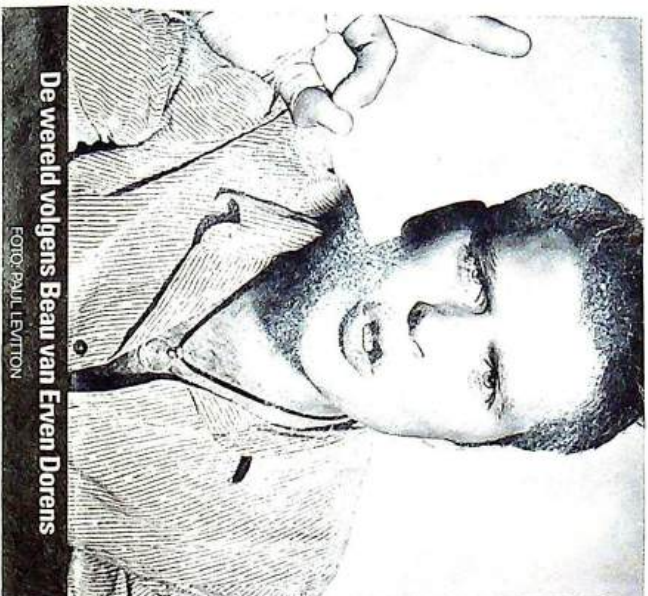
In many ways, the Clinton -Kohl war against the Yugoslav Federation was a rehearsal for the Bush Jr. assaults on both Afghanistan and Iraq. Slobovan Milosevic was the Clinton-Kohl sacrificial victim, Saddam is Bush's.

Slobovan Milosevic, a talented businessman, lawyer and politician, during four years in the Hague Court defended himself and his socialist regime skillfully, frustrating both his prosecutors and the judge. He gave his life in defense of his people and their choice of the socialist form of democracy. He deserves our admiration. As for Americans, will we ever learn to recognize these fascist wars, designed by our military-industrial complex, and stop them in their tracks?

16/1-4-2006

HEIKELIENS KNIKKE

Milosevic is dood. Volgens de Nederlandse media is het een hartaanval, volgens de Servische media is het moord. Wie heeft er gelijk? Ze kunnen allebei hun zin nog krijgen. Als het aan het *Journal* ligt, is het 'zelfmoord door hartaanval'. Dat was tenminste de uitkomst van het gesprek in de acht-uur-uitzending van afgelopen zondag tussen presentatrice Aldith Hunkar en

De wereld volgens Beau van Erven Dorens

FOTO: PAUL LEVITON

verslaggeefster Heikelien Verrijn Stuart. Die had dan kennelijk dezelfde aflevering van *Inspector Morse* gezien, waarna waarschijnlijk een soortgelijke zelfmoord werd ontwaafd, want ze waten het roerend met elkaar eens. Uit "betrouwbare bron" had Heikelien van alles gehoord over de medicijnen die Milosevic slikt. Dat waren medicijnen tegen lepra en die die de werking van zijn andere medicijnen, namelijk die tegen zijn hartkwal, hoge bloeddruk en vernauwde vaten, temdeed. Deze corticosteroiden waren in januari al officieel in het bloed van Milosevic aangetroffen, maar het rapport kwam pas 7 maart naar buiten, zo had de "betrouwbare bron" Heikelien ingefluisterd. Daarna voerde Heikelien nog een betrouwbare bron op, die nu als 'zèr betrouwbaar' werd gekwalificeerd, compleet met knikje van het hoofd van Heikelien, waardoor de bron een status kreeg die welhaast onaanstasbaar werd in zijn betrouwbaarheid, een bron ter waarde van hoofdanklaagster miss Carla del Ponte haarzelve, wat slecht nieuws was voor de in deze betrouwbareheid verblekende bron van een halve minuut daarvoor, maar

**IK ZIE HEIKELIEN AL GEZELLIG
IN HET HAAGSE BRONNENCAFÉ
NABORRELEN MET HAAR ZÉÉR
BETROUWBARE BRON (EN DIE
ANDERE BRON BUTTEN BETEUTERD
MET ZIJN NEUS TEGEN HET RAAM)**

ten beteuterd met zijn neus tegen het raam). "Moet je negaan dat die schurk van een Milosevic onlangs nog een brief naar Moskou heeft geschreven waarin hij schrijft dat hij vergiftigd wordt, terwijl hij daar zelf al vier maanden mee bezig was! De sluwe vos! Mag ik nog twee wijntjes?"

Ik blijf zeggen: nieuws is entertainment.

privé-detective Heikelien is een voorwaarts type en haar onging deze subtiel onderverdeling in de betrouwbaarheid van haar bronnen en blijkbaar die van *Journal*-bronnen in het algemeen.

"Uit zèer betrouwbare bron kreeg ik te horen dat de grote vraag is hoe Milosevic aan deze medicijnen is gekomen en daaruit moet je opmaken dat Milosevic zelf systematisch sinds november, minstens

Sagittarius

Van: <raca@cae.wisc.edu>
Aan: <nico.s@slobodan-
Verzonden: zondag 16 april 2006 23:17
Onderwerp: Words of Support

Dear Mr. Steijnen,

I wish to offer you a few words of support for your legal battle against the Tribunal inquisition. Unfortunately I am struggling to have my ends meet and can not spare even a dollar for a just cause such is yours. I can only hope that you will not give up and that there is enough people of good will to support you. What you are doing is extremely important to try and set the world back on the right tracks if it ever was going in the right direction. The thought of living in a world of fear, injustice and slavery frightens me. I wish you all the luck on your quest for justice and hope that a lot of people will follow and save the civilization.

Thanks,

Dejan Raca

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>; "Nico Varkevisser" <nico.v@slobodan-milosevic.org>
Verzonden: dinsdag 18 april 2006 0:13
Onderwerp: how to make a non-nationalist a Serb

-----Original Message-----

From: John Peter Maher
Sent: 17 April 2006 12:36

Subject: how to make a non-nationalist a Serb

EXCUSE F REPEAT

I returned from Belgrade on 23 March, where I attended a conference on Kosovo (16-18 March) at the Serbian Academy of Arts & Sciences.

After Sloba's death on 11 March, Austrian TV faked pictures showing him with eczema. When I saw him on 8, 9, and 10 February his color was excellent.

His mood was proud and confident, ready to give a thrashing to the post-Orwellian Mr Nice & Co. I was there to prepare testimony especially on the non-destruction of Dubrovnik.

While I was at Scheveningen, judge Patrick Robinson, instantaneously closed down testimony by Eve Ann Prentice that she and a correspondent for Der Spiegel, sitting in the waiting room for an interview with the Islamist Bosnian President, had seen Osama bin Laden enter and be escorted directly into the office of "our SOB", Alija Izetbegovic.

-- Either the tame colonial boy is a quick thinker or Prentice and Sloba were bugged by the court while preparing her testimony. He had his instructions to throw the switch.

Unless we hold a tribunal on the Tribunal and publish our testimonies, the truth will be buried with him. In Belgrade Sloba's body arrived from the Netherlands. I was at a rally in front of the Parliament, where 80,000 people assembled. The crowd was civil, disciplined, un-cowed. Peter Handke, Russian dignitaries and Ramsey Clark delivered eulogies. Handke spoke mostly Serbian.

Anti-Milosevic "protesters" at the Square of the Republic numbered 600, which was magnified with a zero or two by the BBC and CNN. They show-biz American event was like the "spontaneous" demonstrations in the Ukraine, Georgia etc. The props were green and blue balloons. They must have run out of orange T-shirts.

The citizens people filing past the coffin, in a minor museum, to pay their respects numbered 102,000.

The quislings blocked a proper funeral. The funeral at Pozarevac was huge.

Proof that Milosevic was no nationalist is that the priest (Father Filaret) who waited to perform the Orthodox burial ceremony at the grave was prevented from doing so, and the interment took place, against Orthodox rubrics, after sunset.

More proof: that Milosevic was no nationalist:

the casket was draped with the communist Yugoslav flag, with red star. There was no Serb Orthodox cross for a grave marker, but the communist pentagonal wooden slab, the "pyramid".

Milosevic was an internationalist to the end. The only reason that Milosevic is dead is the malfeasance of the ICTY kangaroo court, with its Dutch cops and jail, British transvestites ambulance-chasers prancing about in effete silken robes and, as in a cheap TV docu-drama.

After the dirge, the band played the 1960s' pop song "Moscow Nights". This, I presume, was on Mrs Milosevic's orders. A nice piece of pop music, it was not the thing for the national moment.

Milosevic's daughter castigated her family for the whole affair. Burial in the family garden was something for the family canary, she said.

Milosevic was betrayed by quislings and kidnapped on the Serbs' most sacred day, the anniversary of the 1389 Battle on Kosovo Polje and the 1914 assassination of the universally unloved Archduke Franz Ferdinand, which Austria used as a casus belli to destroy and annex Serbia. -- Hitler wrote in Mein Kampf how relieved he was to hear it was "Slav fanatics" and not German students who had carried out the assassination.

The only reason Milosevic was in the Hague at all is that he was a Serb. They made him one.
j p maher

No virus found in this incoming message.

Checked by AVG Free Edition.

Version: 7.1.385 / Virus Database: 268.4.2/314 - Release Date: 16-4-2006

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "Robin" <paperboy@home.nl>
Verzonden: woensdag 19 april 2006 20:58
Onderwerp: Re: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg
 Beste Robin,

Sukses toegewenst met je boek !

Er zitten in de teksten die ik van je kreeg nog een paar storende (taal)fouten, waarvan ik hoop dat ze nog verbeterd kunnen worden.

Allereerst is naam van de Groningse toxicoloog Uges meestal verkeerd gespeld. Dat geldt ook voor mijn naam in noot 6 van het hoofdstuk. (Stijnen i.p.v. Steijnen).

Voorts komt op zeker moment een uitspraak van Nico Varkevisser ter sprake, waarin hij gezegd zou hebben dat de dood van M. een gevolg zou zijn van foltering, en dat een klacht zal worden ingediend wegens (o.a.) foltering. Ik heb hierover even contact gehad met hem, maar wat hij bedoeld heeft te zeggen is dat de dood van M. een gevolg is van een wrede en onmenselijke behandeling in de zin van het Anti-Folterverdrag (dat is wat anders dan rechtstreekse fysieke foltering - hier staat artikel 1 (rechtstreekse fysieke foltering in de zin van het Anti-Folterverdrag) tegenover artikel 16 (wrede en onmenselijke behandeling in de zin van het Anti-Folterverdrag). Waar het om gaat is dat we aanklachten zullen indienen o.g.v. een wrede en onmenselijke behandeling in de zin van het Anti-Folterverdrag. Het zou wat waard zijn als je dat nog recht kan zetten, want voor iedereen is duidelijk dat M. niet rechtstreeks fysiek gemarteld is (daar waren ze veel te slim voor). Dus dat komt niet geloofwaardig over.

Verder staat het woord aanklager ergens nog verkeerd gespeld, ik weet niet precies meer waar.

Nogmaals, succes !

vr. gr.

Nico Steijnen

----- Original Message -----

From: Robin
To: Sagittarius
Sent: Tuesday, April 18, 2006 8:02 PM
Subject: Re: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg uitgereikt.

Geachte heer N.M.P. Steijnen,

Ingesloten vindt u de 'dankbetuiging' en het gedeelte van het boek waar ik uw naam vermeld en gebruik heb gemaakt van de door u opgestuurde informatie. Ik verzoek u vriendelijk mij te berichten of u het goed vindt deze tekst als zodanig in mijn boek op te nemen.

Aan en opmerkingen zijn natuurlijk altijd welkom. Ik stuur u het boek Zo spoedig mogelijk toe. Morgen stuur ik u een andere publicatie van mijn Duits-Italiaanse uitgever. Hierin alle toespraken van Milosevic, zijn openingsrede voor zijn verdediging van 31 augustus/3 september 2004 en andere verweren o.a. van 29 november 2005.

Mijn boek verschijnt begin mei. Reclameteksten voor het boek worden nu al door de media geweigerd!!!!

Met vriendelijke groeten en nogmaals mijn dank voor uw hulp.

Robin de Ruiter

----- Original Message -----

From: Sagittarius
To: paperboy@home.nl
Sent: Wednesday, March 29, 2006 5:29 PM
Subject: Fw: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg uitgereikt.

Verwerkt in artikel in de NRC, zaterdag 18 maart 2006.

(transcripts p. 32351/32358, Setember 1, 2004)

— Original Message —

From: Sagittarius

To: banning@nrc.nl

Sent: Wednesday, March 15, 2006 4:55 PM

Subject: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg uitgereikt.

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
 Couwenhoven 52-05
 3703 ER Zeist
 tel. 030-6956867
sagitar@hetnet.nl

PERSBERICHT

15 maart 2006 - vooralsnog primeur voor de NRC (Banning)

NADERE AANWIJZINGEN VOOR VERGIFTIGING VAN MILOSEVIC IN SCHEVENINGSE GEVANGENIS

Eind augustus 2004 was er een incident in de gevangenis, dat ter zitting van 1 september 2004 door Mr. Milosevic ter sprake werd gebracht.

Aan de orde was toen het recht om zijn eigen verdediging te voeren, dat het tribunaal hem toen wilde ontnemen. Dit onder het mom dat hij niet in staat zou zijn om zijn eigen verdediging te voeren.

Zoals bekend is deze poging om hem tot bijzit te maken van eigen proces toen gestrand op het heftige verzet van Mr. Milosevic tegen deze pogingen van het tribunaal om zijn verdedigingsrecht over te dragen aan Kay. Maar vooral ook gestrand op het feit dat het proces toen eenvoudig dreigde weg te schrompelen, omdat de aangezegde getuigen over gingen tot een massieve boycot.

Ikzelf heb toen nog, in opdracht van Mr. Milosevic, een tuchtrechtelijke klacht ingediend bij de Nederlandse Orde van Advocaten tegen deze bereidwilligheid van Kay om Milosevic' verdediging te usurperen. Deze zaak loopt overigens nog.

In verband met een en ander bracht Mr. Milosevic toen eerst zijn eigen opvattingen over zijn gezondheid ter sprake. Waarbij hij dan constateert dat, vreemd genoeg, eerst drie jaar lang zijn dokter heeft gesteld dat hij fit genoeg was om zich te verdedigen:

"So for three years the same doctors have considered me fit to function",

en dan gebeurde plotseling, aldus Mr. Milosevic, het volgende:

"Then an independent doctor turns up from Belgium, the country which is the seat of the NATO pact, and he says I'm unfit and then the doctors here agree with him."

Vervolgens dringt Mr. Milosevic dan aan op nadere medische expertise van Rusland, Servië en Griekenland, naast die van het tribunaal. Dergelijke medische assistentie was toen alreeds georganiseerd beschikbaar. En stond klaar om tot handelen over te gaan.

Mr. Milosevic stelt dan vervolgens aan de orde dat dat zogenaamde medische onvermogen van hem volgens hem een manipulatie is om hem de kans te ontnemen om de waarheid te zeggen:

"I see this as a manipulation aimed at depriving me of my right to speak here and to speak the truth. This is the essence of it all. Mr. Nice says in support of his argument that a lawyer should be imposed on me, that I am too involved and am unable to be dispassionate. However, I feel that the other side is too dispassionate when it comes to the truth."

Vervolgens onderstreept Mr. Milosevic, zoals altijd heel beleefd, nog eens het feit dat hij zijn recht om zichzelf te verdedigen nooit zal prijs geven en beëindigt zijn betoog op dit stuk als volgt:

"Therefore I wish to reiterate: My right to defend myself is something that I will neither accept having diminished nor will I ever waive it. Please bear that in mind."

en vervolgt dan met het verhalen van de navolgende gebeurtenis, letterlijk aldus weergegeven in het transcript:

"And you can reach your own decisions, but I RECEIVE THE MEDICAMENTS GIVEN TO ME BY YOUR PEOPLE, YOUR EMPLOYEES. WHAT IS HAPPENING HERE, I DON'T KNOW, BUT I CAN BRING THE WHOLE FLOOR OF THE DETENTION UNIT HERE TO TESTIFY TO WHAT HAPPENED WHEN THE FOOD I HAD WAS EXCHANGED WITH THE FOOD OF THE PERSON ACROSS THE PASSAGEWAY, AND THERE WAS A BIG TO-DO ABOUT SETTING THINGS RIGHT, ALTHOUGH THE FOOD APPARENTLY WAS THE SAME. IT APPEARED TO BE THE SAME. AND I DID NOT RAISE THE ISSUE. I DON'T KNOW WHAT WAS GOING ON. BUT PLEASE BE KIND ENOUGH TO BEAR IN MIND THAT WHEN, FOR THREE YEARS, THEY HAVE BEEN SAYING ONE THING AND NOW SUDDENLY THEY TURN AROUND AND SAY SOMETHING ELSE, I AM RIGHT IN HAVING SUSPICIONS. MY SUSPICIONS MAY OR MAY NOT BE JUSTIFIED, BUT THEY ARE WELL GROUNDED."

Vervolgens wordt Mr. Milosevic door zijn 'rechters' verder de mond gesnoerd, doordat zijn microfoon wordt uitgedraaid. En trekken de 'rechters' zich terug in raadkamer.

EINDE PERSBERICHT

N.M.P. Steijnen,

advocaat

19-2j-2006

IN NAAM VAN DE NIEUWE WERELDORDE

Alle media over de hele wereld schetsen Slobodan Milosevic als 'De Slachter van de Balkan'. De sleutelfiguren achter dit oordeel zijn de personen die deel uitmaken van het omstreden Joegoslavië Tribunaal. Als u dit oordeel over de voormalige president van Joegoslavië gelooft, dan hoeft u dit boek dus niet te lezen.

Officieel is Milosevic een natuurlijke dood gestorven. Anderen dachten aan zelfmoord. De ex-president van Joegoslavië zou zichzelf hebben vergiftigd in zijn cel van de 'zwaar bewaakte gevangenis' in Scheveningen. Zowel de hoofdaanklaagster Carla del Ponte als toxicoloog Donald Hughes wisten al op 12 januari 2006 dat het bloed van Milosevic sporen van een zwaar medicijn tegen tuberculose en lepra bevatte: 'rifampicine'. Milosevic zelf kreeg dit pas twee maanden later meegedeeld in een medisch rapport. Een pijnlijke conclusie omdat ook oudere bloedproeven van Milosevic sporen vertonen van een 'niet' voorgeschreven medicijn. Zijn advocaat Zdenko Tomanovic verklaarde als eerste dat Milosevic geen natuurlijke dood gestorven was. En er zijn genoeg feiten waaruit blijkt dat het niet om zelfmoord ging ...

De bewijsvoering van het Internationale Gerechtshof in Den Haag stond er zeer slecht voor. Het werd gaandeweg steeds duidelijker dat de aanklacht niet eens het papier waard was waarop het geschreven stond. En Milosevic stond op het punt belangrijke getuigen, waaronder Bill Clinton, op te roepen die het Carla del Ponte wel eens moeilijk zouden kunnen maken, zeker gezien het feit dat haar getuigen voornamelijk valse verklaringen hebben afgelegd. Milosevic bewijsvoering hing als het Zwaard van Damocles boven de hoofden van de aanklagers. Met angst en beven heeft het 'Tribunaal' dit moment naderbij zien komen.

"Het zou beter zijn als Milosevic tijdens het proces op de beklaagdenbank sterft. Als het hele proces namelijk tot een einde zal komen dan is het zeer goed mogelijk dat hij voor een relatief kleine misdaad wordt veroordeeld", verklaarde de adviseur van het Haagse gerechtshof James Gow al in 2004.

De Russische generaal Leonid Iwaschov verklaarde: "Slobodan Milosevic was de enige man die glashelder kon getuigen van de rol van Verenigde Staten tijdens de bloedige desintegratie van Joegoslavië in de jaren negentig - volledig en tot in detail. En dat is precies waarvoor hij vocht tijdens zijn terechtstelling voor oorlogsmisdaden en genocide." Volgens Iwaschov zou een vrijspraak van Milosevic niet alleen verstreckende consequenties hebben voor het Haagse tribunaal, maar ook voor de veroordeling van de agressie van de NAVO en bondgenoten.

Werd Milosevic misschien het zwijgen opgelegd voordat hij de daadwerkelijke schuldigen aan de oorlogsmisdaden aan het licht zou brengen? De dood van Milosevic betekent dat de werkelijke schuldigen aan de gruwelijke oorlogen op de Balkan voor eens en voor altijd vrijuit gaan. Ze kunnen nooit meer worden vervolgd.

Lees de feiten en oordeel zelf ...

SERIE

In naam van de Nieuwe Wereldorde

HET JOEGOSLAVIË TRIBUNAAL: DE VERMOORDE ONSCHULD VAN SLOBODAN MILOSEVIC

Wie vermoordde Milosevic en ... waarom?

Oorspronkelijke titel: *Yugoslavia: Prima Vittima del Nuovo Ordine Mondiale*

Oorspronkelijke uitgever: Zambon Editore, Bologna, Italy

Copyright: © 2003 Robin de Ruiter

Auteur: Robin de Ruiter

Omslagontwerp: Mayra de Ruiter

Vertaling vanuit het Italiaans: Robin de Ruiter

Vertaling vanuit het Duits: Jaap van der Wal

Bewerking: Bart Woudsteen

Printed in Holland 2006

Jaar van uitgave: 2006

Uitgave: Mayra Publications, Nederland

ISBN: 90-801623-5-3

NUR: 689

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze uitgave is met de grootste zorgvuldigheid samengesteld. Noch de maker, noch de uitgever stelt zich echter aansprakelijk voor mogelijke schade als gevolg van eventuele onjuistheden en/of onvolledigheden in deze uitgave.

DANKBETUIGING

Naast de onderzoekers en archivariissen waar ik al jarenlang mee samenwerk, hebben een aantal vooraanstaande historici en wetenschappers met hun adviezen een enorme bijdrage aan dit boek geleverd. De ruimte staat me niet toe om iedereen op te sommen die me geholpen heeft. Toch dien ik enkelen te noemen.

In het bijzonder wil ik mijn erkentelijkheid betuigen aan de Nederlandse advocaat en adviseur van Slobodan Milosevic, mr. N.M.P. Steijnen. Hij heeft er toe bijgedragen dat ik toegang verkreeg tot belangrijke transcripties van het Joegoslavië Tribunaal en niet gepubliceerde Nederlandse persberichten.

Ook de gesprekken met Nico Varkevisser van het *Slobodan Milosevic Freedom Centre* en het *Internationale Comité voor de verdediging van Slobodan*

Milosevic (ICDM) hebben de gedetailleerde informatie opgeleverd waarmee dit boek is onderbouwd.

Rainer Rupp, een Duitse onderzoeksjournalist en voormalig stafmedewerker van de NAVO in Brussel, heeft in hoge mate bijgedragen aan de inzichten die in dit boek zijn weerspiegeld. Rainer Rupp werkte tussen 1977 en 1989 op het NAVO-hoofdkwartier in Brussel. Hier had hij onder meer toegang tot geheime akten en vertrouwelijke informatie.

Collega Michel Collon, auteur van het buitengewone *Bluff Poker – De Grootmachten, Joegoslavië en de komende oorlogen* gaf toestemming om enkele foto's af te staan voor dit boek.

Bovendien is het belangrijk te vermelden, dat dit boek niet gericht is tegen de volkeren van de Balkan: Kroaten, Bosniërs, Serviërs, Kosovaren, Albanezen, Roma, Joden, Moslims of anderen. Zij allen zijn het slachtoffer van politieke machinaties.

Ter vrijwaring van de uitgever, verklaart de auteur zich volledig verantwoordelijk voor de tekst en inhoud van dit boek.

IN NAAM VAN DE WAARHEID

De dood van Slobodan Milosevic is de aanleiding om dit boek, dat drie jaar geleden in het Italiaans en Duits verscheen, geheel te herzien. Alle mogelijke actuele feiten en details over het Joegoslavië Tribunaal en Slobodan Milosevic en de gedetailleerde gang van zaken rond het proces zijn hierin opgenomen.

Aanklager van het Joegoslavië Tribunaal Carla del Ponte heeft geen spijt van het marathonproces tegen Milosevic. Volgens haar ging het niet alleen om de veroordeling van de ex-president van Joegoslavië. In het belang van de slachtoffers moesten ook de feiten over de Balkanoorlogen op tafel komen. Slobodan Milosevic is het daar altijd mee eens geweest en kende vele feiten maar al te goed. Ook hij beweerde steeds opnieuw dat de waarheid over de misdaden tijdens de Balkanoorlogen aan het licht moest komen.

Met de dood van Milosevic liep het Haagse proces ten einde. Het is nu aan de historici om een oordeel over de voormalige president en de ware toedracht van de oorlogen op de Balkan te vellen. Met een onpartijdige analyse van de ware achtergrond van deze oorlogen draagt dit boek bij aan dit streven. Alle informatie in dit boek, waaronder sommige VN-rapporten die nooit openbaar zijn gemaakt, is met de grootste zorgvuldigheid verkregen uit de meest betrouwbare bronnen.

Een groot aantal historische feiten en informatie in dit boek passen slecht in het beeld dat velen hebben van Slobodan Milosevic. De sleutelfiguren achter dit beeld zijn de personen die deel uitmaken van het Joegoslavië Tribunaal. En zij zijn niet alleen!

Dit boek is geschreven in naam van de waarheid. Het is bedoeld om een serieus begrip te krijgen en een bijdrage te leveren aan een verdere opheldering over wat er werkelijk in Joegoslavië is gebeurd. Bij het lezen van dit boek, is de lezer lid van de jury. De informatie en de feiten uit dit boek zullen u - de jury - de weg wijzen, zodat u in staat zal zijn om zelf de werkelijke toedracht op de Balkan te ontsluiten. U zult uw conclusies kunnen trekken op basis van feiten en *niet* op basis van verdenkingen.

Hoofdstuk

DE DOOD VAN SLOBODAN MILOSEVIC

Slobodan Milosevic werd op 11 maart 2006 om 09.00 uur 's ochtends levenloos in zijn cel in Scheveningen gevonden. De autopsie werd uitgevoerd in opdracht van het Openbaar Ministerie. Volgens het autopsierapport van het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) was het een myocardinfarct dat Milosevic fataal werd. De pathologen hadden twee soorten hartproblemen geconstateerd die het infarct kunnen verklaren.

Naast de autopsie gelastte het Openbaar Ministerie ook een toxicologisch onderzoek. Hieruit zou kunnen blijken of Milosevic misschien werd vergiftigd. Er werden geen sporen van toxische stoffen aangetroffen. "Een aantal van de aan de heer Milosevic voorgeschreven medicijnen is in het lichaam aangetroffen, echter niet in toxische concentraties", aldus het Openbaar Ministerie. Milosevic zou een natuurlijke dood zijn gestorven. De ex-president werd een week na zijn dood begraven in zijn geboortedorp Pozarevac. En daarmee was de kous af. Politiek, pers en media hulden zich in een nadrukkelijke stilte ...

Direct na zijn dood was dat wel anders. Bij de apotheose van het Joegoslavië Tribunaal werd Milosevic kortzichtig en eenvoudig geportretteerd als een Hitler van het eerste uur die zijn terechte straf was ontlopen. Typerend voor deze berichtgeving was het commentaar van CNN correspondent Christiane Amanpours: "Toen hij aan de macht kwam consolideerde hij zijn positie en bepaalde van meet af aan wat er op de Balkan gebeurde. Hij beging de zwaarste misdrijven tegen de mensheid die Europa en de wereld sinds de Tweede Wereldoorlog hebben gezien. Het grootste deel van de jaren negentig duurde dat voort. Bij zijn vijanden en slachtoffers stond hij bekend als de Slachter van de Balkan."

In de *New York Times* van 12 maart 2006 bracht hij het er niet beter van af. Milosevic was een koelbloedige heerser die tijdens meerdere oorlogen bereid was om flink tekeer te gaan, van Kroatië in 1991 tot Kosovo in 1999. "Hij verstoorde uiteindelijk het gevoelige machtsevenwicht in Joegoslavië dat hij volgens eigen zeggen verdedigde, en verwonderde zich over de gewelddadige vernietiging van zijn land." Hij werd afgeschilderd als een man voor wie "de waarheid altijd door macht kon worden gemanipuleerd." Volgens de *New York Times* was hij de Führer van de Kroaten die de fascistie uit de Tweede Wereldoorlog opnieuw had uitgevonden." Deze gezaghebbende krant verliest de geschiedenis voor het gemak even uit het oog. Het was de beruchte fascistische Ustascha die tijdens de Tweede Wereldoorlog verantwoordelijk was voor de koelbloedige massamoord op negenhonderd duizend Serviërs en Joden. Dat het politieke erfgoed van dit fascisme een grote rol speelde bij de ideologie van het opkomende Kroatische nationalisme en separatisme, wordt niet vermeld.

Milosevic was voor zijn dood al jaren ernstig ziek. Merkwaardig is dat zijn hartkwaal verergerde vanaf het beging van zijn proces in februari 2002. Het proces werd daardoor regelmatig onderbroken. En toch verklaarde het Tribunaal dat er geen enkele reden was tot ongerustheid, de gezondheid van Milosevic werd immers regelmatig gecontroleerd door de hoog gekwalificeerde medische staf van de gevangenis in Scheveningen. Dat deze "staf" bestond uit slechts één huisarts en één verpleegster, werd er niet bij vermeld.

Een van de adviseurs van Milosevic, de Servische advocaat Zdenko Tomanovich verklaarde dat de gezondheid van zijn cliënt in Den Haag stelselmatig werd geruïneerd. Al in mei 2003 sprak een groep van dertien Duitse artsen schriftelijk zijn bezorgdheid uit aan het Joegoslavië Tribunaal over de gezondheid van Milosevic. De medische voorstellen voor de procesvoering werden in de wind geslagen en adequate therapie en medicatie bleven achterwege. Latere schriftelijke bezwaren van dezelfde groep artsen werden niet in behandeling genomen..

Een door het Tribunaal zelf benoemde groep van artsen kwam met de volgende diagnose: "Sterk verhoogde bloeddruk, secundaire schade aan diverse organen en noodsituaties waarbij de hoge bloeddruk kon leiden tot hersenbloeding, hartinfarct en *tot de dood*. Carla del Ponte deed dat op 18 juli 2003 in de *Neuen Zürcher Zeitung* af met de woorden: "Het gaat Milosevic zeer goed voor wat zijn gezondheid betreft. Veel mensen van zestig jaar en ouder leiden aan hoge bloeddruk. We verwaarlozen hem zeker niet, ik hoop niet dat u die indruk heeft."

Een medisch onderzoek naar de gezondheid van Milosevic uit november 2005 wees uit dat er *onbekende* medicijnen in zijn bloed waren aangetroffen. Medicijnen die de bloeddrukverlagende werking van zijn officiële medicatie *neutraliseerden*. Een internationale groep van artsen zag dat het leven van Milosevic op het spel stond. Milosevic deed daarom een verzoek aan het Tribunaal om zich door Russische specialisten te laten behandelen. Ondanks de verzekering van de Russische regering dat hij daarna weer ter beschikking van het Tribunaal in Den Haag zou staan, werd dit verzoek afgewezen.

Carla del Ponte verdedigde deze beslissing van het Tribunaal met het feit dat Milosevic in Scheveningen alle medische hulp kreeg die hij nodig had. Hij kon beschikken over een goede, kwalitatieve medische zorg. En vrijwel direct na de dood van Milosevic verklaarde Del Ponte in de Italiaanse krant *Repubblica*: "Het is vreemd, maar natuurlijk mogelijk, dat hij zo onverwacht overleed zonder dat het de doktoren was opgevallen dat zijn gezondheid sterk achteruitging."

Dat Milosevic een natuurlijke dood stierf door een hartinfarct is voor velen een leugen. Ivaca Dacic, voorzitter van de Socialistische partij in Servië (SPS) verklaarde: "Milosovic stierf niet in Den Haag, hij werd gedood in Den Haag." De Russische Generaal Leonid Iwaschow hierover: "Het was een politieke moord op bestelling." Volgens Nico Varkevisser van het internationale "Slobodan Milosevic Freedom Centre" is de dood van de voormalige Servische leider een gevolg van foltering. "Bij de Nederlandse justitie zal een klacht worden ingediend tegen het Joegoslavië Tribunaal wegens foltering, dood door schuld of moord." Vladimir Krsljanin van het "Slobodan Milosevic Centrum" verklaarde wat vele Serviërs denken: "Het is een langzame, koelbloedige moord met voorbedachten rade van het laagste soort."

"Je kan gerust zeggen dat het Tribunaal mijn broer heeft vermoord", aldus Borislav Milosevic. De weduwe van Slobodan, Mira Markovic is dezelfde mening toegedaan. Alle Servische kranten kopten unaniem: "Den Haag vermoordt Milosevic". Allemaal gaven ze het Joegoslavië tribunaal de schuld van zijn dood.

Zoals reeds gezegd werd de autopsie op het lichaam van Milosevic uitgevoerd door het Nederlands Forensisch Instituut (NFI). Dit gebeurde in het bijzijn van de Servische Minister Rasim Ljajic. Deze zei: "Mijn aanwezigheid bij de autopsie moest alle speculaties over de dood van Milosevic wegnemen." Maar zijn aanwezigheid leidde tot een averechts effect. Rasim Ljajic staat namelijk

bekend om zijn buitensporige vijandschap jegens Milosevic. Nabestaanden van Milosevic vertrouwden de zaak niet en stonden op een onafhankelijke autopsie buiten Nederland onder hun eigen toezicht. En ... hieraan werd geen gehoor gegeven!

Als doodsoorzaak werd zelfmoord niet uitgesloten. Nu het proces zijn einde naderde zou Milosevic wellicht rijp zijn voor zo'n wanhoopsdaad. Hoofdaanklaagster Carla del Ponte zei: "Het is mogelijk dat Milosevic zelfmoord heeft gepleegd, als laatste daad van trots, als minachting voor het Joegoslavië Tribunaal." Del Ponte wees er minzaam op "dat het niet de eerste keer was dat één van de aangeklaagden de dood boven een veroordeling verkoos." Zo werd zes dagen voor de dood van Milosevic de Serviër Milan Babic dood in zijn cel aangetroffen. Ook hier beweerde men dat er sprake was van zelfmoord. Maar ook bij Babic bestond er geen enkele aanwijzing voor zelfmoord. Alle gebruikelijke veiligheidsmaatregelen waren genomen: om de dertig minuten werd naar Babic gekeken. Toch vond men hem de volgende ochtend dood in zijn cel. De manier waarop Babic de dood vond blijft een raadsel. En ook hierover weigerde men mededelingen te doen.

In een uitzending van de NOS in Nederland verklaarde Heikelina Verrijn Stuart, werkzaam bij Amnesty International en frequent waarnemer van het proces, dat de dood van Milosevic het directe gevolg was van de medicijnen die men in zijn bloed had aangetroffen. "We weten zeker dat dit de oorzaak van zijn dood is, van een natuurlijke dood kan geen sprake zijn." Verrijn Stuart had ook met iemand gesproken uit de naaste omgeving van Milosevic. "Uit de verklaringen van deze persoon kunnen we opmaken dat Milosevic de medicijnen die de werking van zijn hartmedicijnen teniet deden, zelf heimelijk had ingenomen." Een adviseur van Del Ponte haastte zich om te verklaren dat Milosevic al eerder moeilijk deed met medicatie: "Hij weigerde toen om ze in te nemen." Dit is zeer onwaarschijnlijk omdat Milosevic altijd onder toezicht gedwongen werd om zijn medicijnen in te nemen. De zelfmoordtheorie over Milosevic is werkelijk absurd. Milosevic kreeg alleen medicijnen onder streng toezicht van artsen. Moeten we nu echt geloven dat hij in het geheim medicijnen verwisselde terwijl hij continu door camera's werd geobserveerd?

Rainer Rupp zei: "Enorm inventief deze zelfmoord. Eerst schoot hij zichzelf driemaal in de rug en vervolgens heeft hij zichzelf opgehangen. Niet eens zo lang geleden vond men deze beschrijving in de politiedossiers van lokale sheriffs in het zuiden van de Verenigde Staten. Deze verklaring doet sterk denken aan de stelling van de 'onafhankelijke' Nederlandse toxicoloog Donald Huges die zich op dezelfde manier uitliet over de 'zelfmoord' van de Joegoslavische ex-president Slobodan Milošević. Volgens Huges zou Milosevic verboden medicijnen in zijn cel van de zwaar beveiligde gevangenis hebben gesmokkeld om zo zijn gezondheid te beschadigen, met het vooruitzicht op een enkele reis naar Moskou."

Toxicoloog Donald Uges beweerde dat hij enkele maanden voor de dood van Milosevic, zijn bloed onderzocht, omdat artsen zich afvroegen waarom de middelen die Milosevic kreeg tegen hoge bloeddruk niet werkten. Huges beweerde dat hij enkele maanden voor de dood van Milosevic, zijn bloed onderzocht, omdat artsen zich afvroegen waarom de medicijnen tegen hoge bloeddruk niet bleken te werken. Huges vond in januari 2006 "rifampicine", een zwaar medicijn tegen tuberculose en lepra in het bloed van Milosevic. Dit zou de werking van de door Milosevic ingenomen bloeddrukverlagende middelen hebben tegengehouden. Volgens Huges ging het om een middel waardoor de

lever zeer sterk wordt geactiveerd, wat het effect van andere medicijnen teniet kan doen. Daarop beweerde Huges dat Milosevic antibiotica had ingenomen die hem niet waren voorgeschreven en die zijn gezondheid hadden geschaad. De toxicoloog zei te vermoeden dat Milosevic het Tribunaal op deze manier probeerde te dwingen om hem voor behandeling naar Rusland te laten gaan. "Eerst nam hij zijn medicijnen niet in. Vervolgens werd hij gedwongen de medicijnen onder toezicht in te nemen. Maar zijn bloeddruk ging nog steeds niet omlaag", zei Huges tegen het persbureau AP. Een geraffineerd medicijn, niemand zou daaraan gedacht hebben. Zijn achterban had een reden om aan te tonen dat die Nederlandse artsen niet weten hoe ze hem moeten behandelen, hij moet naar Rusland".", zei Uges. "Ik verwacht geen moord. Hij is ook niet overleden aan de rifampicine. Het medicijn moest hem alleen naar Moskou lokken en daar zou hij vrijgelaten worden. Milosevic zou in Moskou stoppen met het medicijn, opeens beter zijn en Nederland zou te kijk staan," aldus Uges.

Deze uitspraken van Donald Huges werden door de mondiale pers aangegrepen om de familie en aanhangers van Milosevic die de zaak niet vertrouwden, in een kwaad daglicht te stellen. Er werd alles aan gedaan om de geloofwaardigheid van Milosevic en de verklaringen van zijn advocaat over zijn vergiftiging te ondergraven. Milosevic zou zelf zijn leven geriskeerd hebben door zijn gezondheid te schaden en om zo zijn straf te ontlopen. Maar Donald Huges was door het Gerechtshof aangesteld als toxicoloog en niet als detective. Het aantreffen van een spoor in iemands bloed is een ding, maar precies weten hoe het daar terecht kwam is een heel andere zaak. Het is onmogelijk dat Donald Hughes, een professor met wereldfaam op het gebied van biochemische analyse, kon verklaren dat Milosevic moedwillig niet voorgeschreven medicijnen innam. Hoe kon hij dat weten?¹

Slobodan Milosevic verklaarde na zijn aankomst in Nederland keer op keer dat hij geen zelfmoordneigingen had. Hij benadrukte dat als hem iets zou overkomen, dat het dan nooit door een zelfmoordpoging kon zijn gebeurd². Enkele weken voor zijn dood zei hij: "Ik heb deze zaak niet zo lang doorstaan om mezelf iets aan te doen." Er werd steeds vaker gespeculeerd over dood door vergiftiging van de ex-president ... En niet zonder gegronde reden! In 2002 kwam aan het licht dat Milosevic verkeerde medicijnen kreeg toegediend die, net als 'rifampicine', er voor zorgden dat zijn bloeddruk enorm steeg. Het *NRC Handelsblad* berichtte op 23 november 2002: "Slobodan Milosevic heeft in de gevangenis van Scheveningen verkeerde medicijnen gekregen waardoor zijn bloeddruk plotseling sterk was gestegen. Dat was de reden waarom het proces tegen de ex-president van Joegoslavië begin november 2002 werd geschorst. Een woordvoerder van het tribunaal ontkende dat er fouten zijn gemaakt. Hij wilde verder niet inhoudelijk reageren."

Dus er werd toen al niet adequaat opgetreden tegen de sterk verhoogde bloeddruk van Milosevic terwijl er duidelijk iets niet in de haak was. En eind augustus 2004 gebeurde er iets heel merkwaardigs in de gevangenis van Scheveningen toen Milosevic zijn warme maaltijd kreeg voorgeschoteld ... Er ontstond opschudding onder het personeel van de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic voedsel kreeg uitgereikt. Op de rechtszitting van 1 september 2004 bracht Slobodan Milosevic dit incident ter sprake. Op die dag was de verdediging van Slobodan Milosevic aan de orde. Het tribunaal was van

¹ Geciteerd uit een brief van John Jefferies van de Ierse afdeling van het 'Internationale Comité voor de Verdediging van Slobodan Milosevic' (ICDSM).

² "Ako ti kazu, umro sam – ne veruj, ja to ne umem". *Nova* van 17 juli 2001.

plan om de Milosevic het recht te ontnemen om zijn eigen verdediging te voeren omdat hij daartoe niet in staat zou zijn. Hij diende zijn verdediging over te dragen aan de heer Steven Kay. Een en ander stuitte op hevig verzet van Milosevic en tevens tot een algehele boycot door de te verhoren getuigen in dit proces. Het gehele proces dreigde hierdoor in het honderd te lopen. Omdat Milosevic zeer wel in staat was om zijn eigen verdediging te voeren heeft zijn Nederlandse advocaat en adviseur mr. N.M.P. Steijnen toen in opdracht van Milosevic een tuchtrechtelijke klacht ingediend bij de 'Nederlandse Orde van Advocaten' tegen deze gang van zaken.

Milosevic beriep zich tijdens de zitting op zijn artsen die verklaarden dat hij gedurende de gehele periode van drie jaar zeer wel in staat was geweest om zichzelf tijdens de rechtzittingen van het tribunaal te verdedigen. Milosevic hierover: "Dus drie jaar lang constateerden mijn artsen dat ik gezond en fit genoeg was om mijn verdediging zelf te voeren. En dan gebeurt er iets opmerkelijks. Opeens komt er een *onafhankelijke* arts uit België, het land waar de NAVO zetelt, en verkondigt dat ik *niet* fit genoeg ben om mijn eigen verdediging te voeren en mijn eigen doktoren hier, zijn het unaniem met hem eens."

Milosevic drong vervolgens aan op nader medisch onderzoek door doktoren uit Rusland, Servië en Griekenland. Deze doktoren stonden klaar om met zo'n onderzoek te beginnen. Milosevic stelde toen dat de afkeuring van zijn gezondheid en daarmee zijn onvermogen om zijn eigen verdediging te voeren, *het* middel was om hem de kans te ontnemen om de waarheid te spreken: "Ik zie dit als een manipulatie waarmee men mij de mogelijkheid ontnemt om de waarheid te spreken – dat is de essentie van dit verhaal. Aanklaager, de heer Nice bekrachtigt zijn argument door mij een advocaat toe te wijzen omdat ik te betrokken en niet onafhankelijk zou zijn. Ikzelf heb echter het gevoel dat de andere partij wat al te afhankelijk is in deze kwestie."

Milosevic, zoals gewoonlijk zeer beleefd, onderstreepte nogmaals het feit dat hij zijn recht om zichzelf te verdedigen nooit prijs zou geven en ging verder in op de wonderlijke gang van zaken gedurende zijn detentie: "Onthoud dus goed: ik zal nooit afzien van mijn recht om mezelf te verdedigen, noch zal ik dit recht laten indammen."

De volgende uitspraak van Slobodan Milosevic is een letterlijke vertaling van de transcriptie van de rechtbank: "U kunt tot uw eigen besluiten komen. Weet echter dat ik medicijnen gebruik die door uw artsen – uw medewerkers, zijn voorgeschreven. Ik ben niet zeker van wat er hier gebeurt, maar ik kan hier het voltallige detentiepersoneel laten getuigen van wat er gebeurde toen mijn maaltijd werd verwisseld met die van een andere persoon aan de overkant van het gangpad. Er was een heel gedoe om de juiste maaltijd op de juiste plek te krijgen terwijl de maaltijden ogenschijnlijk hetzelfde waren. Ik heb daar geen punt van gemaakt. Ik wist niet wat er gaande was. Wees echter zo vriendelijk om notitie te nemen van het feit dat doktoren drie jaar achtereenvolgens verklaren dat ik gezond ben en dat nu - na dit incident – dezelfde doktoren opeens verklaren dat ik niet meer gezond ben. Ik heb zo mijn vermoedens, deze vermoedens kunnen al of niet gerechtvaardigd zijn, maar er bestaat een gegronde bewijs voor" (Trial Transcript Excerpt van 1 september 2004, pagina's 32358 tot 32351). Vervolgens werd Slobodan Milosevic door zijn *rechters* de mond gesnoerd door zijn microfoon uit te schakelen. Een onderzoek naar deze alarmerende kwestie vond niet plaats!

Begin november werd het proces tegen de ex-president van Joegoslavië geschorst. Het *NRC Handelsblad* meldde op 23 november, dat het proces geschorst was omdat Milosevic in de gevangenis van Scheveningen verkeerde medicijnen had gekregen waardoor zijn bloeddruk plotseling sterk was gestegen. Een woordvoerder van het tribunaal ontkende dat er fouten waren gemaakt: "Ik kan verder niet inhoudelijk reageren. Het gaat om de privacy van de verdachte."

De 'amici curiae' (vrienden van het hof) Steven Kay en Branislav Tapuskovic die moeten toezien op een eerlijk verloop van het proces pleitten voor het opschorten van het proces met een jaar. In die periode zou Milosevic kunnen aansterken. Hoofdaanklaagster Carla Del Ponte werd woedend toen ze hiervan hoorde. In de gevangenis van Scheveningen kreeg Milosevic volgens haar alle medische zorg die hij nodig heeft.

Op 10 maart 2006 werden er in de Scheveningse gevangenis voorbereidingen getroffen om de volgende getuige voor te leiden: Momir Bulatovic, ex-president van Montenegro. Bij deze gelegenheid uitte Milosevic voor de zoveelste keer zijn zorg aan advocaat Zdenko Tomanovic dat hij bang was dat men hem probeerde te vergiftigen. Gedurende de vijf jaar van zijn verblijf in de Scheveningse gevangenis had Milosevic nooit een antibioticum geslikt en had nooit een infectieziekte gehad. Eén keer had hij de griep. Toch blijkt uit het medische rapport van 12 januari 2006, dat Milosevic bijna twee maanden later in handen kreeg, dat bij hem een medicijn in het bloed was aangetroffen dat gebruikt wordt voor de behandeling van tuberculose en lepra. Zoals reeds gezegd, diende dit medicijn ervoor om de werking van de medicijnen die Milosevic innam tegen zijn hoge bloeddruk en hartproblemen te neutraliseren. Milosevic werd over de uitslag van dit bloedonderzoek dus pas na twee maanden na dato op de hoogte gesteld.

Ooggetuigen merkten een dramatische verslechtering op. "Milosevic wankelde tijdens het lopen en steunde met zijn handen tegen de wand en ging om de paar minuten naar het toilet."³ Waarom is daarop geen actie ondernomen?

Heikelina Verrijn Stuart: "Het is een groot raadsel waarom een medisch rapport van 12 januari 2006 pas op 7 maart pas werd gepresenteerd aan de advocaten, aanklagers en Milosevic zelf." Volgens Verrijn Stuart is na 7 maart de controle op de gezondheid ook niet geïntensiveerd. Uit een persconferentie van Carla del Ponte blijkt dat in de nacht waarop Milosevic stierf, de reguliere controles (elke 30 minuten) niet hebben plaatsgevonden!⁴. Ook videobewaking schijnt niet aanwezig te zijn geweest!

Het Joegoslavië Tribunaal valt dan ook grove nalatigheid te verwijten, zoniet dood door schuld. Het niet nakomen van de plicht tot toezicht op gevangenen waardoor de dood pas om 09.00 uur werd ontdekt, gaat ook leiden tot een aanklacht, aldus Servische media en de Duitse krant *Die Welt*. Er bestaat geen twijfel, dat het tribunaal en Washington, welke achter de schermen aan de touwtjes trekt, de volle verantwoording voor Milosevic dood dragen. Uitspraken op de dag voor zijn dood bewijzen dat hij zeer bezorgd was. Een dag voor zijn dood schreef Milosevic volgens zijn advocaat nog een brief aan de Russische Minister van Buitenlandse zaken waarin hij om hulp verzocht. Hij beschuldigde daarin zijn gevangenisbewaker van het feit dat deze hem drugs probeerde te geven om hem tot zwijgen te brengen. Waarom moest Milosevic tot zwijgen worden gebracht?

³ *Der Spiegel* van 12/2006, 129.

⁴ Gesprek met Nico Varkevisser van het *Slobodan Milosevic Freedom Centre*.

“Het zou beter zijn als Milošević tijdens het proces op de beklaagdenbank sterft. Als het hele proces namelijk tot een einde zal komen dan is het zeer goed mogelijk dat hij voor een relatief kleine misdaad wordt veroordeeld”, verklaarde James Gow al in 2004 tijdens een televisie-interview met het Britse *Channel Four*. Gow werd daar geïnterviewd als zijnde ‘Expert op het gebied van oorlogsmisdaden’ en adviseur van het Haagse gerechtshof.

En inderdaad stond de bewijsvoering van dit internationale gerechtshof er zeer slecht voor. Zoniet, dan was dat zeker door de media openbaar gemaakt. Het werd gaandeweg steeds duidelijker dat de aanklacht niet eens het papier waard was waarop het geschreven stond. “Slobodan Milosevic had geen enkele reden zelfmoord te plegen. Niet hij, maar de aanklagers van het tribunaal werden steeds verder in het nauw gedreven. Volgens de Russische generaal Iwaschow zou een vrijspraak van Milošević “stevige consequenties hebben voor de veroordeling van de agressie van de NAVO in Joegoslavië.” Iwaschow is ervan overtuigd dat Milošević om deze reden is vermoord.

De NAVO had een zeer duidelijk motief voor deze moord. Hij is de dood in gejaagd,” aldus zijn Nederlandse adviseur en advocaat mr. N.M.P. Steijnen. Milosevic was weliswaar ernstig ziek maar zeer opgetogen over het feit dat het proces in zijn voordeel verliep. Hij was ervan overtuigd dat hij als winnaar uit het proces zou komen!

Vukasin Andric, een arts die Milosevic in november 2005 onderzocht zei: “Het tribunaal wilde Milosevic vermoorden omdat met zijn dood de echte waarheid nooit achterhaald zal worden. De leiders van de ‘Nieuwe Wereldorde’ wilden van hem af.”

Op 9 maart telefoneerde Milorad Vucelic, lid van de Socialistische Partij van Servië met Milosevic. “Hij was opgewonden en tevreden over het verloop van zijn verdediging.” Vucelic concludeert: “Er is geen twijfel over mogelijk dat het Tribunaal in Den Haag Milosevic langzaam liquideerde.” Klaus Hartmann zag al jarenlang het gevaar van een “biologische oplossing” waarmee het zogenaamde Joegoslavië Tribunaal in Den Haag Milosevic zonodig voor altijd het zwijgen op zou leggen.⁵

Zivadin Jovanovic, de voormalige Minister van Buitenlandse Zaken in Joegoslavië over deze kwestie: “Het Haagse Tribunaal is verantwoordelijk voor de dood van president Slobodan Milosevic.” Natuurlijk komt zijn dood de aanklagers goed van pas. In een tijdsbestek van vijf jaar was het Joegoslavië Tribunaal niet in staat om de volkerenmoord van het Servische leger onder leiding van Milosevic te bewijzen. De bewijsvoering van het Internationale Gerechtshof in Den Haag stond er zeer slecht voor. Op 26 februari 2004 schreef de *Volkscrant*: “Geen sluitend bewijs tegen Slobodan Milosevic”. Het *NRC* gaf op 28 februari 2004 te kennen: “De zaak tegen Milosevic valt uit elkaar”.

Getuigen van de aanklagers werden door de vragen van Milosevic keer op keer in het nauw gedreven. Daarnaast waren hun getuigenissen vaak heel anders dan Carla del Ponte ze wilde horen. Ook kwam plotseling allerlei - zeer dubieus - bewijsmateriaal boven water drijven. Bovendien werden getuigenverklaringen als bewijsmateriaal aanvaard die normaal gesproken door geen enkele rechter worden geaccepteerd. Een getuige verklaarde bijvoorbeeld dat hij met een zwaar machinegeweer was beschoten en hield daarbij een met bloed en kogelgaten doordrongen shirt omhoog. Milosevic vroeg hem naar zijn verwondingen. De man antwoordde dat hij zelf niet gewond was geraakt omdat

⁵ Klaus Hartmann is vice voorzitter van het Internationale Comité voor de Verdediging van Slobodan Milosevic (ICDSM).

Allah hem had beschermd om "hier", voor het tribunaal tegen Milosevic te getuigen. Het tribunaal schraptte deze getuigenis niet uit het protocol, maar aanvaardde het als bewijs tegen Milosevic!

Milosevic zorgde voor de ene getuigenis na de andere, waarin allerlei topgetuigen de mythe van een samenzwering om tot een Groot-Servië te komen, ondubbelzinnig als kwaadaardige laster naar het rijk der fabelen verwezen. De berichtgeving in de media was ook erg karig en ging zeker niet in op de ondervraging van de getuigen door Milosevic, waarbij de rechters herhaaldelijk ingrepen om uitspraken te laten schrappen uit het protocol.

Op 25 augustus 2005 zag aanklager Nice zich genoodzaakt om te verklaren dat Milosevic niet langer werd vervolgd vanwege de beschuldiging dat hij, met geweld, naar een Groot-Servië had gestreefd. Daarmee lagen de *grondslagen van de aanklachten tegen hem* definitief aan duigen. Die waren immers allemaal gebaseerd op, en onderling verbonden door, de centrale beschuldiging dat Milosevic, als leider van een criminele organisatie, bij alles een streven naar de vestiging van een Groot-Servië voor ogen had gehad⁶.

De Nederlandse advocaat mr. N. Steijnen verklaarde: "Maar de ravage werd al snel nog groter. De beschuldigingen begonnen zich nu, als een boemerang, tegen zijn westerse beschuldigers zelf te keren. Waar het tribunaal voor vreesde waren de onthullingen waarmee Milosevic en de door hem opgeroepen getuigen zouden komen over de rol van de westerse wereld bij de ontmanteling van de Joegoslavische Federatie, de bewijzen die door hem gepresenteerd zouden worden omtrent de systematische westerse leugencampagne met betrekking tot het zogenaamde streven naar een Groot-Servië en de misdaden van de NAVO, begaan in de agressieve oorlog tegen Joegoslavië en Servië, die door hem voor het voetlicht zouden worden gebracht. Zo leverde Milosevic, opnieuw aan de hand van veelal westerse getuigen, krachtige bewijzen dat er van een humanitaire noodsituatie in Kosovo, aan de vooravond van de NAVO-oorlog van 1999 tegen Joegoslavië, geen sprake was geweest. Niet Milosevic stond er in zijn proces beroerd voor, maar het Tribunaal zelf."

In een persbericht schreef Steijnen: "Jarenlang waren door de aanklagers, in een onafzienbare reeks van 466 zittingen, honderden getuigen tegen hem in stelling gebracht, en waren meer dan vijfduizend documenten over hem uitgestort, maar nog steeds ontbrak tegen hem een sound case. Het gebrek aan schriftelijk bewijs, het handjeklap van de aanklagers met verdachten die niet wilden getuigen tegen Milosevic in ruil voor strafvermindering, dat alles deed het proces ook geen goed. Als verslaggevers vermomde tribunaalaanbidders hebben zorgvuldig voor het grote publiek weten af te schermen, dat Milosevic aan de hand van getuigen, een ongelooflijke ravage heeft aangericht onder wat nog van de aanklachten over was."

Het werd er voor het tribunaal, alleen nog maar veel slechter op toen Milosevic eindelijk aan de beurt kwam om zijn eigen verdediging te voeren. Milošević stond op het punt belangrijke getuigen op te roepen die het Carla del Ponte wel eens moeilijk zouden kunnen maken. Zeker met het oog op het feit dat haar getuigen voor het grootste deel valse verklaringen hadden afgelegd. Met angst en beven heeft het Haagse Tribunaal dit moment naderbij zien komen.

Het begon er echt om te spannen toen Slobodan Milosevic eind februari 2006 aankondigde dat hij van plan was om Bill Clinton als getuige op te roepen. Hij

⁶ De Gelderlander / Mr. Steijnen

wilde daarmee klaarblijkelijk aantonen dat de Verenigde Staten een illegale oorlog tegen Joegoslavië voerde en opzettelijk burgerdoelen bombardeerde. Misdaden tegen de mensheid! Dit plan zou niet alleen het Tribunaal verwoesten maar was ook voor de NAVO onverteerbaar.

De Russische generaal Leonid Iwaschov verklaarde: "Slobodan Milošević was de enige man die glashelder kon getuigen van de rol van Verenigde Staten tijdens de bloedige desintegratie van Joegoslavië in de jaren negentig - volledig en in finesse. En dat is precies waarvoor hij vocht tijdens zijn terechtstelling voor oorlogsmisdaden en genocide. Volgens Iwaschow zou een vrijspraak van Milošević niet alleen verstrekende consequenties hebben voor het Haagse tribunaal, maar ook voor de veroordeling van de agressie van de NAVO en bondgenoten.

Net nu zijn verdediging op volle toeren ging werken en de bewijsvoering voor hem in de goede richting ging, sterft hij in de gevangenis van Scheveningen. Milosevic was veel te druk om aan zelfmoord te denken. Wel was hij ernstig bezorgd over zijn gezondheid. Maar boven alles voelde hij zich gedreven om de waarheid over wat er werkelijk is gebeurd op de Balkan aan het licht te brengen. Voor zelfmoordgedachten was geen plaats. Milosevic had geen motief voor zelfmoord, maar het voor de NAVO werkende Tribunaal had een duidelijk motief voor moord. De zaak dreigde voor de NAVO, de stichters en financiers van het Tribunaal, volkomen uit de hand te lopen⁷.

Werd Milošević het zwijgen opgelegd voordat hij de misdaden van onze heersende machthebbers pijnlijk bloot zou leggen? Het kan niet worden uitgesloten, dat Milosevic is vermoord. Omdat er na zijn dood geen sporen van rifampicine in het bloed van Milosevic zijn gevonden, ging het NFI ervan uit dat "het onwaarschijnlijk is dat er enkele dagen voorafgaand aan het overlijden rifampicine is toegediend."⁸ Daaruit valt op te maken dat Milosevic, na de ontdekking van rifampicine op 12 januari, dit medicijn niet langer kreeg toegediend. Dat zou ook wel eens de oorzaak van zijn dood kunnen zijn, want als er met dit middel abrupt wordt gestopt, kan de hele bloeddruk wegvallen. Indien Milosevic is vermoord moeten we ons afvragen of de moordenaar(s) dit misschien hebben geweten en bewust met toediening van het medicijn zijn gestopt. Het hartfalen van de oud-president kan veroorzaakt zijn door een lichamelijke reactie toen de ex-president het medicijn plotseling niet meer binnenkreeg.

Hebben 'ze' Milosevic niet gedood, dan hebben ze hem in elk geval de dood ingejaagd⁹. Er bestaat geen twijfel over het feit dat het Haagse Tribunaal en Washington de volle verantwoording dragen voor de dood van Slobodan Milosevic.

⁷ Eerdere pogingen om Milosevic rigoreus het zwijgen op leggen door hem een aangewezen advocaat op te leggen, waren gestrand.

⁸ De stof 'rifampicine' verdwijnt snel uit het lichaam.

⁹ Geciteerd naar Mr. Steijnen etc.....

Sagittarius

Van: "Robin" <paperboy@home.nl>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: woensdag 19 april 2006 21:10
Onderwerp: Re: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg
 Beste Nico,

Bedankt voor je email en uitleg. Je hebt gelijk. Er staan nog veel fouten in het manuscript. Voordat het naar de drukker gaat wordt het nog door verschillende personen gecorrigeerd.

Ik zal de fouten verbeteren en de uitspraak van Nico veranderen/aanpassen.

Het boek gaat pas half mei naar de drukker.

Nogmaals bedankt en ik houd je op de hoogte.

Groetjes,

Robin

— Original Message —

From: Sagittarius
To: Robin
Sent: Wednesday, April 19, 2006 8:58 PM
Subject: Re: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg uitgereikt.

Beste Robin,

Sukses toegewenst met je boek !

Er zitten in de teksten die ik van je kreeg nog een paar storende (taal)fouten, waarvan ik hoop dat ze nog verbeterd kunnen worden.

Allereerst is naam van de Groningse toxicoloog Uges meestal verkeerd gespeld. Dat geldt ook voor mijn naam in noot 6 van het hoofdstuk. (Stijnen i.p.v. Steijnen).

Voorts komt op zeker moment een uittaling van Nico Varkevisser ter sprake, waarin hij gezegd zou hebben dat de dood van M. een gevolg zou zijn van foltering, en dat een klacht zal worden ingediend wegens (o.a.) foltering. Ik heb hierover even contact gehad met hem, maar wat hij bedoeld heeft te zeggen is dat de dood van M. een gevolg is van een wrede en onmenselijke behandeling in de zin van het Anti-Folterverdrag (dat is wat anders dan rechtstreekse fysieke foltering - hier staat artikel 1 (rechtstreekse fysieke foltering in de zin van het Anti-Folterverdrag) tegenover artikel 16 (wrede en onmenselijke behandeling in de zin van het Anti-Folterverdrag). Waar het om gaat is dat we aanklachten zullen indienen o.g.v. een wrede en onmenselijke behandeling in de zin van het Anti-Folterverdrag. Het zou wat waard zijn als je dat nog recht kan zetten, want voor iedereen is duidelijk dat M. niet rechtstreeks fysiek gemarteld is (daar waren ze veel te slim voor). Dus dat komt niet geloofwaardig over.

Verder staat het woord aanklager ergens nog verkeerd gespeld, ik weet niet precies meer waar.

Nogmaals, sukses !

vr. gr.

Nico Steijnen

— Original Message —

From: Robin
To: Sagittarius
Sent: Tuesday, April 18, 2006 8:02 PM
Subject: Re: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg uitgereikt.

Geachte heer N.M.P. Steijnen,.

Ingesloten vindt u de 'dankbetuiging' en het gedeelte van het boek waar ik uw naam vermeld en gebruik heb gemaakt van de door u opgestuurde informatie. Ik verzoek u vriendelijk mij te berichten of u het goed vindt

deze tekst als zodanig in mijn boek op te nemen.

Aan en opmerkingen zijn natuurlijk altijd welkom. Ik stuur u het boek Zo spoedig mogelijk toe. Morgen stuur ik u een andere publicatie van mijn Duits-Italiaanse uitgever. Hierin alle toespraken van Milosevic, zijn openingsrede voor zijn verdediging van 31 augustus/3 september 2004 en andere verweren o.a. van 29 november 2005.

Mijn boek verschijnt begin mei. Reclameteksten voor het boek worden nu al door de media geweigerd!!!!

Met vriendelijke groeten en nogmaals mijn dank voor uw hulp.

Robin de Ruiter

----- Original Message -----

From: Sagittarius
To: paperboy@home.nl
Sent: Wednesday, March 29, 2006 5:29 PM
Subject: Fw: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg uitgereikt.

Verwerkt in artikel in de NRC, zaterdag 18 maart 2006.

(transcripts p. 32351/32358, Setember 1, 2004)

— Original Message —

From: Sagittarius
To: banning@nrc.nl
Sent: Wednesday, March 15, 2006 4:55 PM
Subject: commotie in de gevangenis toen iemand anders per ongeluk Milosevic'voedsel kreeg uitgereikt.

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
agitar@hetnet.nl

20-4-2006

MILOSEVIC - AANVULLENDE INFORMATIE VAN RAKIC HALF APRIL 2006

In nov.-dec. 2005 bleek dat het medicijngebruik van Milosevic onvoldoende effect had. Of, anders geformuleerd, dat de dosis te laag zou zijn voor het beoogde effect. Gelet op ook toenmalige geruchten dat Milosevic zijn medicijnen niet geregeld genoeg zou innemen heeft hij toen aangeboden om alle medicijnen, in de voorgeschreven dosis, in te nemen onder strikte controle. Dat is toen gebeurd, waarna, bij een bloedtest, ondergaan op 12 januari 2006, opnieuw bleek dat het effect onvoldoende was.

Daar is toen een rapport over opgesteld door dr. Tau (Touw), die daarin een aantal mogelijke oorzaken noemde voor dit feit dat de voorgeschreven dosis niet het beoogde effect sorteerde:

- niet meewerken van de patient
- het innemen van Norit, dat de medicijnen zou absorberen
- te weinig absorpsie-vermogen van het lichaam
- uitstoot via enzymen
- defect aan een bepaald gen.

Dr. Tau (Touw) gaf zelf al aan dat de laatste twee mogelijkheden bij Milosevic uitgesloten konden worden.

In het bloedonderzoek dat op 12 (?) januari 2006 is uitgevoerd, is van het beroemde medicijn tegen lepra niets gebleken.

Op 12 (?) februari 2006 is echter - waarom ? - datzelfde bloedmonster opnieuw onderzocht. En toen bleek daar plotseling dat medicijn in te zitten !

Aan Uges is nooit een bloedmonster toegestuurd. Het enige dat Uges ooit toegestuurd heeft gekregen, is een rapport van dr. Falke, Milosevic' reguliere arts, en daaruit heeft Uges dus afgeleid dat Milosevic bezig geweest zou zijn om zichzelf te drogeren.

Uges heeft ook geen rapport onder ogen gehad over de aanwezigheid van het medicijn tegen lepra in het bloedsample, want daarvan zou helemaal geen rapport bestaan.

Wat betreft de "in december 2005 in zijn cel aangetroffen medicijnen", geldt het volgende.

In dit verband werd Milosevic op zeker moment bij de directeur geroepen, met de mededeling dat in zijn cel vreemde medicijnen uit Servie zouden zijn aangetroffen. Milosevic heeft toen gevraagd of hij de gevonden medicijnen eens mocht zien.

Het bleek toen te gaan om medicijnen die hij, indertijd, in de gevangenis in Belgrado voorgeschreven had gekregen en die, blijkens de etikettering, al in 2003 waren verlopen.

Dat alles bleek dus uit de etikettering, in het cyrillisch, dat dus voor de gevangenisdirectie onleesbaar was.

Milosevic heeft dat opschrift toen uitgelegd, en op de vraag hoe die in zijn cel kwamen, gesteld dat HIJ die in elk geval niet had meegenomen. Hij had niet zijn eigen koffer mogen pakken, toen hij

gekidnapt werd, en kon dus ook niet uitsluiten dat deze medicijnen toen uit Belgrado waren meegenomen door degenen die zijn spullen bijeen hadden gebracht toen hij ontvoerd werd naar Den Haag. Overigens, zo voegde hij er nog aan toe, kon hij zich niet voorstellen dat ze 5 jaar, ook onopgemerkt door de bewaking, in zijn cel zouden hebben kunnen liggen.

Dat het verhaal van de drinkgelagen in de gevangenis. Er is eenmaal sprake geweest van een Griek die bij hem op bezoek kwam, en de een fles ouzo voor hem had meegebracht. Hij had die fles aan Milosevic willen afgeven, maar dat mocht niet, die moest door de bezoeker worden ingeleverd. Daarop is het hele verhaal van 'drinkgelagen' gebaseerd.

Nota Bene: al deze verhalen hebben dezelfde strekking: Milosevic was erop uit om zichzelf schade toe te brengen.

Wat betreft het verzoek om een medische behandeling te ondergaan in Moskou, valt nog het volgende aan te vullen. Het tribunaal heeft op zeker moment de positie ingenomen dat als de Russische regering sluitende garanties zou geven dat Milosevic terug zou komen, ze dat verzoek in overweging zouden willen nemen. In februari kwamen die garanties. Toch is het verzoek, alsnog, door het tribunaal afgewezen.

Zijn ze, alsnog, teruggefloten? Daar komt dan nog bij dat Nice ook nog eens zou hebben geprobeerd om die Russische garanties weer ingetrokken te krijgen.

ZIE OOK "DIE ZERSTÖRUNG JUGOSLAWIENS" (BOEK)

lhr 170 over medische monitorische rapporten
- 172

- over de succesvolle pogingen om Milosevic uit zijn verblijf te zetten: lhr 176-177
- over de mijte dat Milosevic zijn medicijnen niet innam:
lhr 177+ (VERDER): 180 + 207-203
- over de duit van de verhoor dat Milosevic' gezondheidstoestand zijn vertrek op houdt: lhr 199 + 203-215
- Over de eerste maal dat Milosevic over zijn gezondheidstoestand in de verhoor vertelde en over de eenzijdigheid van Russische, Franse en Zweedse artsen dat hij draagde een verpauwde nekhal: 199-203
- Over het in levensgevaar brengen van Milosevic, als menig werd internationale gezondheidsadvies: lhr 237+ 242-244, waarvan de arts praat van Van Dykman dat er "overvloedige schade is, met mogelijkheid van 'aanval van de heerszorgeloze bewaart, hartinfarct en dood'".